

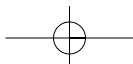
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

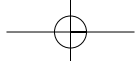
ρνιδες

Το αρχαίο κείμενο

Codicis Neapolitani II F22
folium 26^v Nub. 53-59.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ

ΙΡΙΣ

ΕΠΟΨ

ΚΗΡΥΞ

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

ΙΕΡΕΥΣ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ

ΠΟΙΗΤΗΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ΜΕΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ

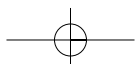
ΠΟΣΕΙΔΩΝ

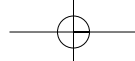
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὁρθὴν κελεύεις, ἧ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ

διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥ. τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον 5
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥ. τὸ δ' ἐμὲ κολοῖω πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲ ποῦ γῆς ἐσμεν οἷδ' ἔγωγ' ἔτι. 10
ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

ΕΥ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεσιτίδης.

ΠΕΙ. οἴμοι.

ΕΥ. σὺ μέν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΠΕΙ. ἧ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων, 15
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τῶδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,
κάπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωδόλου.
τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλην δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ' ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός.

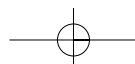
ΕΥ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

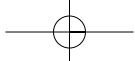
ΠΕΙ. ἦδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
οὐ ταῦτ' αὖ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

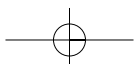
ΠΕΙ. τί δ' ἄλλο γ' ἦ 25
βρύκον· ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;

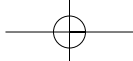
ΕΥ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ ἔξενρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκᾳ
ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἀστοὺς εἰσθιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοδοῦντος οὐδενός,
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν, 35
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν

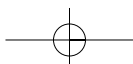

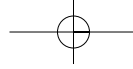
- τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεῦδαίμονα
 καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτεῖσαι χρήματα.
 οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἓνα μῆν' ἢ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' αἰὲν
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν δίον.
 διὰ ταῦτα τόνδε τὸν θάδον βαδίζομεν,
 κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
 ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω
 εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἣ πέπτατο.
 ΠΕΙ. οὗτος.
 ΕΥ. τί ἐστιν;
 ΠΕΙ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
 ἄνω τι φράζει.
 ΕΥ. χῶ κολιοῖς οὗτοσι
 ἄνω κέχηγεν ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
 εἰσόμεθα δ' ἀντίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.
 ΠΕΙ. ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
 ΕΥ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἔν' ἣ διπλάσιος ὁ ψόφος.
 ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθω κόψον λαδῶν.
 ΕΥ. πάννυ γ', εἰ δοκεῖ.
 ΠΑΙ ΠΑΙ.
 ΠΕΙ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
 οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρῆν ἔποποῖ καλεῖν;
 ΕΥ. ἔποποῖ, ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὖ.
 ἔποποῖ.
 ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ
 τίνες οὗτοι; τίς ὁ δοῶν τὸν δεσπότην;
 ΕΥ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμῆματος.
 ΘΕ. οἷμοι τάλας, ὄρνιθοθήρα τουτωί.
 ΠΕΙ. οὕτως τι δεινόν, οὐδὲ κάλλιον, λέγειν.
 ΘΕ. ἀπολεῖσθον.
 ΠΕΙ. ἀλλ' οὐκ ἐσμέν ἀνθρώπων.
 ΘΕ. τί δαί;
 ΠΕΙ. ὑποδεδιώξῃς ἔγωγε, Λιδυκὸν ὄρνεον.
 ΘΕ. οὐδὲν λέγεις.
 ΠΕΙ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
 ΘΕ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

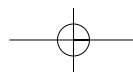

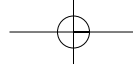
EY.	ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.	
ΠΕΙ.	ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;	
ΘΕ.	ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.	
EY.	ἡττήθης τινὸς	70
	ἄλεκτρονός;	
ΘΕ.	οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης ἔποψ' ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠϋξάτο ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.	
ΠΕΙ.	δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;	
ΘΕ.	οὗτός γ', ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὦν. τοτὲ μὲν ἐρῶ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς, τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρύβλιον ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας, τρέχω 'πὶ τορύνην.	75
ΠΕΙ.	τροχίλος ὄρνις οὐτοσί. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην ἡμῖν κάλεσον.	80
ΘΕ.	ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία εὖδαι καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.	
ΠΕΙ.	ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν.	
ΘΕ.	οἶδα μὲν σαφῶς ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερῶ.	
ΠΕΙ.	κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι'. ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.	85
EY.	οἶμοι, κακοδαίμων, χῶ κολοιὸς μοῖχεται ὑπὸ τοῦ δέους.	
ΠΕΙ.	ὦ δειλότατον σὺ θηρίον, δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν;	
EY.	εἰπέ μοι, σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;	
ΠΕΙ.	μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.	
EY.	ποῦ γὰρ ἐστ';	
ΠΕΙ.	ἀπέπτατο.	90
EY.	οὐκ ἄρ' ἀφῆκας; ὦγάθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.	
ΕΠΟΨ		
	ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.	
EY.	ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ θηρίον; τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;	
ΕΠ.	τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;	
ΠΕΙ.	οἱ δώδεκα θεοὶ	95
	εἷξασιν ἐπιτρῶπαί σε.	
ΕΠ.	μῶν με σκώπτετον	

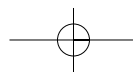

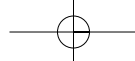
- ὄρωντε τὴν πτέρωσιν; ἢ γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος.
- ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν.
- ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;
- ΕΥ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
- ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται 100
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμέ, τὸν Τηρέα.
- ΠΕΙ. Τηρέως γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
- ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε.
- ΕΥ. κατὰ σοι ποῦ τὰ περὰ;
- ΕΠ. ἐξεργύηκε.
- ΕΥ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
- ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
περορορεῖ τε καὶ θις ἔτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ τίν' ἐστόν.
- ΠΕΙ. νῶ; θροτά.
- ΕΠ. ποδαπὸ τὸ γένος;
- ΠΕΙ. ὅθεν αἱ τριήριες αἱ καλάι.
- ΕΠ. μῶν ἡλιαστά;
- ΕΥ. μὰλλὰ θάτερον τρόπον,
ἀπηλιαστά.
- ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
τὸ σπέρμ';
- ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
- ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένῳ δεῦρ' ἦλθετον;
- ΠΕΙ. σοὶ συγγενέσθαι βουλομένῳ.
- ΕΠ. τίνος πέρι;
- ΠΕΙ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος ὥσπερ νῶ ποτε, 115
κἀργύριον ὠφείλῃσας ὥσπερ νῶ ποτε,
κοῦκ ἀποδιδούς ἔχαιρες ὥσπερ νῶ ποτε·
εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς. 120
ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακὴν.
- ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
- ΠΕΙ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
- ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν.
- ΠΕΙ. ἐγώ; 125
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου δδελύττομαι.

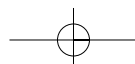

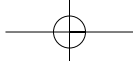
- ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
 ΠΕΙ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
 λέγοι ταδί· «πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου 130
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μή,
 μή μοι τότ' ἔλθης ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.»
 ΕΠ. νῆ Δία τάλαιπῶρων γε πραγμάτων ἐρᾷς. 135
 τί δαὶ σύ;
 ΕΥ. τοιούτων ἐρῶ καγώ.
 ΕΠ. τίνων;
 ΕΥ. ὅπου συναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
 ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραίου πατήρ·
 «καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὃ Στιλβωνίδη,
 εὐρῶν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον 140
 οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγον,
 οὐκ ὠρχιπέδισας, ὣν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.»
 ΕΠ. ὃ δειλακρίων σύ, τῶν κακῶν οἴων ἐρᾷς.
 ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποیان λέγετον εὐδαίμων πόλις
 παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν.
 ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς 145
 ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
 κλητῆρ' ἄρουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.
 Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
 ΕΠ. τί οὐ τὸ Ἥλεϊον Λέπρεον οἰκίζετον
 ἐλθόνθ;
 ΕΥ. ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς ὅσ' οὐκ ἰδὼν 150
 βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
 ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
 ἵνα χρὴ κατοικεῖν.
 ΕΥ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
 οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
 οὔτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
 σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριθῶς. 155
 ΕΠ. οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριδὴν·
 οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ θαλλαντίου.
 ΕΥ. πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
 ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσασμα
 καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160
 ΕΥ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζητε νυμφίων βίον.

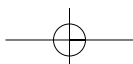

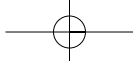
- ΠΕΙ. φεῦ φεῦ·
ἢ μέγ' ἐνορῶ θούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
- ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'·
- ΠΕΙ. ὃ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες· 165
ὥς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη
«τίς ἐστιν οὗτος;» ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
«ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος, πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταύτῳ μένων.» 170
- ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσσον εὖ γε μωμᾶ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;
- ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
- ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνιθες πόλιν;
- ΠΕΙ. ἄληθες, ὃ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος;
βλέψον κάτω.
- ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω.
- ΠΕΙ. βλέπε νυν ἄνω. 175
- ΕΠ. βλέπω.
- ΠΕΙ. περιάγε τὸν τράχηλον.
- ΕΠ. νῆ Δία
ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.
- ΠΕΙ. εἰδές τι;
- ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
- ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στιν ὀρνίθων πόλος;
- ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον;
- ΠΕΙ. ὥσπερ ἂν εἴποι τις τόπος. 180
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος.
ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φάρξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίῳ.
- ΕΠ. πῶς;
- ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἴθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλόμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
[διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους]

	τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.	
ΕΠ.	ἰὸν ἰού·	
	μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,	
	μὴ ᾿γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·	195
	ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,	
	εἰ συνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.	
ΠΕΙ.	τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο;	
ΕΠ.	σύ.	
	ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ	
	ἐδίδαξα τὴν φωνήν, συνὼν πολὺν χρόνον.	200
ΠΕΙ.	πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς συγκαλέσειας;	
ΕΠ.	ῥαδίως.	
	δευρὶ γὰρ ἐμβὰς ἀντίκα μάλ' εἰς τὴν λόχμην,	
	ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,	
	καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῶν τοῦ φθέγματος	
	ἐάνπερ ἐπακούσωσι θεύσονται δρόμῳ.	205
ΠΕΙ.	ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἔσταθι·	
	ἄλλ' ἀντιδολῶ σ' ἄγ' ὥς τάχιστ' εἰς τὴν λόχμην	
	εἴσθαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.	
ΕΠ.	ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,	
	λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,	210
	οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς	
	τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,	
	ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν	
	γέννος ξουθῆς. καθαρὰ χωρεῖ	
	διὰ φυλλοκόμον μίλακος ἠγῶ	215
	πρὸς Διὸς ἔδρας, ἴν' ὁ χρυσοκόμας	
	Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις	
	ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον	
	φόρμιγγα θεῶν ἴστησι χορούς·	
	διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ	220
	σύμφωνος ὁμοῦ	
	θεία μακάρων ὀλολυγῆ.	
ΕΥ.	ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦρνοιθίου·	
	οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὄλην.	
ΠΕΙ.	οὗτος.	
ΕΥ.	τί ἐστιν;	
ΠΕΙ.	οὐ σιωπήσει;	
ΕΥ.	τί δαί;	225

ΠΕΙ. οὔποψ μελωδεῖν αὐ̃ παρασκευάζεται.

ΕΠ. ἐποποποῖ, ποποποποῖ ποποῖ,
ἰὼ ἰὼ ἴτω ἴτω
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·

ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας 230

νέμεσθε, φύλα μυρία κριθοτράγων

σπερμολόγων τε γένη

ταχὺν πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·

ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ

βῶλον ἀμφιτιτυθίζεθ' ὧδε λεπτὸν 235

ἡδομένῃ φωνᾷ·

τιο τιο τιο τιο τιο τιο τιο τιο·

ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ

κλάδεσι νομὸν ἔχει,

τά τε κατ' ὄρεα τὰ κοτινότραγα τά τε κομαροφάγ', 240

ἀνύσατε πετόμενα πρὸς αὐδάν ἐμὰν·

τριοτό τριοτό τοτοθριξ.

οἷ θ' ἐλείας παρ' ἀνλῶνας ὀξυστόμους

ἐμπίδας κάμπτεθ', ὅσα τ' ἐνδρόσους γῆς τόπους 245

ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος ὄρ-

νις τε πτεροποίκιλος

ἄτταγᾶς, ἄτταγᾶς·

ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης 250

φύλα μετ' ἀλκυνόνεσσι ποτῆται·

δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα·

πάντα γὰρ ἐνθάδε φύλ' ἀθροίζομεν

οἰωνῶν ταναοδείρων.

ἦκει γὰρ τις δριμὺς πρέσβυς 255

καινὸς γνώμην

καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

ἀλλ' ἴτ' εἰς λόγους ἅπαντα,

δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο·

τορο τορο τορο τοροτίξ 260

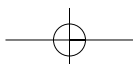
κικκαῖαν κικκαῖαν

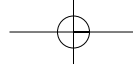
τορο τορο τορο τορο λιλιλιξ.

ΠΕΙ. ὀρᾶς τιν' ὄρνιν;

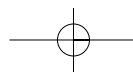
ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ·

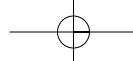
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

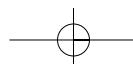

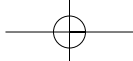
ΠΕΙ.	ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχμην	265
	εἰσθὰς ἐπῶξε χαραδριὸν μιμούμενος.	
ΕΠ.	τοροτιξ τοροτιξ.	
ΠΕΙ.	ῶγάθ', ἀλλ' οὖν οὐτοσί καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.	
ΕΥ.	νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπον ταῶς;	
ΠΕΙ.	οὔτος αὐτὸς νῶν φράσει· τίς ἐστὶν ὄρνις οὐτοσί;	270
ΕΠ.	οὔτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ὦν ὀρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ, ἀλλὰ λιμναῖος.	
ΠΕΙ.	βαβαί, καλός γε καὶ φοινικισϋς.	
ΕΠ.	εἰκότως <γε> καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶ φοινικόπτερος.	
ΕΥ.	οὔτος, ὦ—σέ τοι.	
ΠΕΙ.	τί θωστρεῖς;	
ΕΥ.	ἕτερος ὄρνις οὐτοσί.	
ΠΕΙ.	νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.	275
	τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄτοπος ὄρνις, ὀρειβάτης;	
ΕΠ.	ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστι.	
ΕΥ.	Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις;	
	εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτετο;	
ΠΕΙ.	ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὐτοσί.	
ΕΥ.	τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺν μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,	280
	ἀλλὰ χούτος ἕτερος;	
ΕΠ.	οὐτοσί μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους	
	ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις	
	Ἴππόνικος Καλλίου καὶ Ἴππονίκου Καλλίας.	
ΠΕΙ.	Καλλίας ἄρ' οὔτος οὔρνις ἐστίν' ὡς περορρυνεῖ.	
ΕΠ.	ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ <τε> συκοφαντῶν τίλλεται,	285
	αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ περᾶ.	
ΕΥ.	ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις θαπτὸς ὄρνις οὐτοσί.	
	τίς ὀνομάζεται ποθ' οὔτος;	
ΕΠ.	οὐτοσί κατωφαγᾶς.	
ΠΕΙ.	ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώννυμος;	
ΕΥ.	πῶς ἂν οὖν Κλεώννυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;	290
ΠΕΙ.	ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;	
	ἢ 'πὶ τὸν διάυλον ἦλθον;	
ΕΠ.	ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν	
	ἐπὶ λόφον οἰκοῦσιν, ῶγάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.	
ΠΕΙ.	ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρᾶς ὅσον συνείλεται κακόν	
	ὀρνέων;	
ΕΥ.	ὦναξ Ἀπολλων, τοῦ νέφους. ἰὸν ἰού,	295
	οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.	
ΠΕΙ.	οὐτοσί πέρδιξ.	

ΕΥ.	ἐκεινοσὶ δὲ νῇ Δί' ἀτταγᾶς.	
ΠΕΙ.	οὔτοσὶ δὲ πηνέλοψ.	
ΕΥ.	ἐκεινηὶ δέ γ' ἄλκων.	
	τίς γὰρ ἐσθ' οὐπίσθεν αὐτῆς;	
ΕΠ.	ὅστις ἐστί; κειρύνλος.	
ΕΥ.	κειρύνλος γάρ ἐστιν ὄρνις;	
ΕΠ.	οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;	300
	χαῦτηί γε γλαῦξ.	
ΠΕΙ.	τί φής; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγεν;	
ΕΠ.	κίττα, τρυγών, κορνυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περιστερά, νέροτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις, πορφυρίς, κερκινής, κολυμβίς, ἀμπελῖς, φήνη, δρύοψ.	
ΠΕΙ.	ἰὸν ἰὸν τῶν ὀρνέων, ἰὸν ἰὸν τῶν κοψίχων, οἷα πιπνίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες. ἄρ ἀπειλοῦσίν γε νῶν; οἴμοι, κεχῆνασίν γέ τοι καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κάμέ.	305
ΕΥ.	τοῦτο μὲν κάμοι δοκεῖ.	
ΧΟΡΟΣ		
	ποποποποποποποποποποποῖ ποῦ μ' ὅς ἐκάλεσε;	310
	τίνα τόπον ἄρα νέμεται;	
ΕΠ.	οὔτοσὶ πάλαι πάρεμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.	
ΧΟ.	τι τι τι τι τι τι τι τι· τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;	315
ΕΠ.	κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὥς ἐμέ.	
ΧΟ.	ποῦ; πᾶ; πῶς φής;	
ΕΠ.	φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο· ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.	320
ΧΟ.	ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ, πῶς λέγεις;	
ΕΠ.	μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.	
ΧΟ.	τί μ' ἠργάσω;	
ΕΠ.	ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς συνουσίας.	
ΧΟ.	καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον;	
ΕΠ.	καὶ δεδρακώς γ' ἦδομαι.	325
ΧΟ.	κάστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν;	
ΕΠ.	εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.	
ΧΟ.	ἔα ἔα, προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν· ὅς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν	[στροφή] 330

ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
 παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
 παρέβη θ' ὄρκους ὀρνίθων·
 εἰς δὲ δόλον ἐκάλεσε,
 παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
 γένος ἀνόσιον, ὅπερ
 ἐξότ' ἐγένετ', [ἐπ'] ἐμοί
 πολέμιον ἐτράφη.

335

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστὶν ὕστερον λόγος·
 τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
 [διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.

ΠΕΙ. ὦς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.]

ΕΥ. αἵτιος μέντοι σὺ νῶν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
 ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες;

ΠΕΙ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

340

ΕΥ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλη.

ΠΕΙ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων

κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἣν ἄπαξ γε τῷ φθαλμῷ ἔκοπῃς;

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·

[ἀντιστροφή]

ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον
 ὀρμὰν φονίαν, πτέρυνγά τε παντᾶ
 ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·
 ὥς δεῖ τῷδ' οἰμώζειν ἄμφω
 καὶ δοῦναι ῥύγχει φορδᾶν.
 οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν
 οὔτε νέφος αἰθέριον
 οὔτε πολὺν πέλαγος
 ἔστιν ὃ τι δέξεται
 τῷδ' ἀποφυγόντε με.

345

350a

350b

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
 ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

ΠΕΙ. οὔτος οὐ μενεΐς;

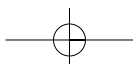
ΕΥ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

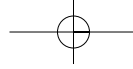
ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς

355

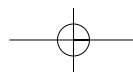
ἐκφυγεῖν;

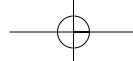
ΕΥ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν.

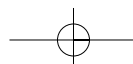

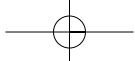
- ΠΕΙ. ἄλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω,
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτῶν.
- ΕΥ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει;
- ΠΕΙ. γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν.
- ΕΥ. τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοισδί;
- ΠΕΙ. τὸν ὀδελίσκον ἀρπάσας
εἴτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. 360
- ΕΥ. τοῖς δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
- ΠΕΙ. ὀξύδαφον ἐντευθενὶ προσδοῦ λαδῶν ἢ τρυβλίον.
- ΕΥ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
- ΧΟ. ἐλελελεῦ· χώρει, κάθεσ τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε· κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. 365
- ΕΠ. εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεῖ καὶ φυλέτα;
- ΧΟ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τεισέμαιθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; 370
- ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
- ΧΟ. πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
- ΕΠ. ἄλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἢ γὰρ εὐλάδεια σφάζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοῦ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς·
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σφάζει παῖδας, οἶκον, χρήματα. 380
- ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὥς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
- ΠΕΙ. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἵξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.
- ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
- ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πράγμ' ἐνηντιώμεθα. 385
- ΕΥ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι.
- ΠΕΙ. νῆ Δί', ὥστε τὴν χύτραν
τῶ τε τρυβλίῳ καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀδελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν 390
τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας
ἐγγύς· ὥς οὐ φευκτέον νῶν.

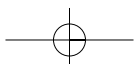

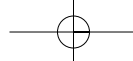
- ΕΥ. ἐτεὸν ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχθησόμεσθα τοῦ γῆς;
- ΠΕΙ. ὁ Κεραιμικὸς δέξεται νῶ.
δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς. 395
- ΧΟ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταῦτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον
τὴν τ' ἐπίνοιαν τίν' ἔχουσιν. 400 405
- ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟ. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;
ΕΠ. ξένῳ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟ. τύχη δὲ ποία κομί- 410
ζει ποτ' αὐτὸν πρὸς ὄρ-
νιθας ἐλθεῖν;
- ΕΠ. ἔρως
θίου διαίτης τέ σου
καὶ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. 415
- ΧΟ. τί φῆς;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
- ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟ. ὀρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄ-
ξιον μονῆς, ὅτῳ πέποιθ'
ἔμοι ξυνῶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ 420
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
- ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-
τε λεκτὸν οὐτε πιστόν· ὥς
σὰ πάντα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ 425
τὸ δεῦρο προσδιδᾷ λέγων.
- ΧΟ. πότερα μαινόμενος;
ΕΠ. ἄφατον ὥς φρόνιμος.

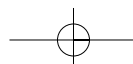

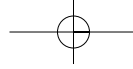
ΧΟ.	ἐνι σοφόν τι φρενί;	
ΕΠ.	πυκνότατον κίναδος,	430
	σόφισμα, κύρμα, τριμμα, παιπάλημ' ὅλον.	
ΧΟ.	λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.	
	κλύων γὰρ ὦν σύ μοι λέγεις	
	λόγων ἀνεπτέρωμαι.	
ΕΠ.	ἄγε δὴ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν	
	ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳγαθῇ	435
	εἰς τὸν ἱπνὸν εἴσω πλησίον τοῦπιστάτου·	
	σὺ δε τοῦσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγὼ	
	φράσον, δίδαξον.	
ΠΕΙ.	μὰ τὸν Ἀπόλλω ἔγω μὲν οὐ,	
	ἣν μὴ διάθωνταί γ' οἶδε διαθήκην ἐμοὶ	
	ἣνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,	440
	ὁ μαχαιοποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ	
	μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν —	
ΧΟ.	οὐ τί που	
	τον —;	
ΠΕΙ.	οὐδαμῶς· οὐκ, ἀλλὰ τῷφθαλμῷ λέγω.	
ΧΟ.	διατίθεται ἔγω.	
ΠΕΙ.	κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.	
ΧΟ.	ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς	445
	καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.	
ΠΕΙ.	ἔσται ταυταγί.	
ΧΟ.	εἰ δὲ παραδαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.	
ΠΕΙ.	ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ	
	ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,	
	σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.	450
ΧΟ.	δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον	[στροφή]
	πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.	
	τάχα γὰρ τύχοις ἂν	
	χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ	
	δυναμὴν τινα μερίζω	455
	παρὰλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀ-	
	ξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ'	
	οὐρᾷς, λέγ' εἰς κοινόν.	
	ὁ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι	
	ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.	

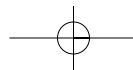

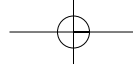
- ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώμην ἀναπείσας, 460
 λέγε θαρρήσας· ὥς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραδῶμεν.
 ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
 ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε, παῖ, στέφανον· κατάκεισθε·
 κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.
 ΕΥ. δειπνήσιν μέλλομεν; ἢ τί;
 ΠΕΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι, 465
 ὃ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
 οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς —
 ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;
 ΠΕΙ. ὑμεῖς
 πάντων ὁπὸς ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
 ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
 καὶ Γῆς.
 ΧΟ. καὶ Γῆς;
 ΠΕΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω.
 ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην. 470
 ΠΕΙ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
 ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὄρνιθα γενέσθαι,
 προτέραν τῆς γῆς, κάππειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
 γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν 475
 ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορούσαι.
 ΕΥ. ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῇσιν.
 ΠΕΙ. οὐκ οὐν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
 ὥς πρεσβυτάτων ὄντων αὐτῶν ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία;
 ΕΥ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνν τοίνυν χρὴ ῥύγχος δόσκειν σε τὸ λοιπόν·
 οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δορυκολάπτῃ. 480
 ΠΕΙ. ὥς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
 ἀλλ' ὄρνιθες, κάδοσιλένον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
 αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυνόν', ὥς ἐτυράννει
 ἦρχε τε Περσῶν πρῶτος πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαδάζου,
 ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης. 485
 διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαθάσκει
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρδασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
 οὕτω δ' ἴσχνε τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
 ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὅποταν μόνον ὄρθριον ἄσῃ,
 ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι, 490
 σκυτῆς, θαλανῆς, ἀλφिताμοιδοί, τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
 οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.
 ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
 χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.

	εἰς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει, κᾶρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὗτος ἄρ' ἦσεν·	495
	κἀγὼ νομίσας ὀρθρον ἐχώρουν Ἀλμουντάδε, κᾶρτι προκύπτω ἔξω τείχους καὶ λωποδύτης παῖει ῥοπάλω με τὸ νῶτον· κἀγὼ πίπτω μέλλω τε θοᾶν, ὃ δ' ἀπέβλισε θοῖμάτιόν μου.	
ΠΕΙ.	ικτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε ἀδασίλευεν.	
ΧΟ.	τῶν Ἑλλήνων;	
ΠΕΙ.	καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων	500
	προκυλινδεῖσθαι τοῖς ικτίνοις.	
ΕΥ.	νῆ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν ἐκυλινδούμην ικτίνον ἰδὼν· κᾶθ' ὕπτιος ὦν ἀναχάσκων ὁδολὸν κατεδροχθισα· κᾶτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.	
ΠΕΙ.	Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεύς ἦν· χὼπόθ' ὃ κόκκυξ εἴποι 'κόκκυ', τότε ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες	505
	τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθάς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.	
ΕΥ.	τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· 'κόκκυ, ψωλοὶ πεδιόνδε.'	
ΠΕΙ.	ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύει ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος, ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις μετέχων ὃ τι δωροδοκοίη.	510
ΕΥ.	τουτὶ τοῖνυν οὐκ ἤδη γ' ὧν καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα, ὁπότ' ἐξέλθοι Πριάμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγυδοῖς, ὃ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὃ τι δωροδοκοίη.	
ΠΕΙ.	ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὃ Ζεὺς γὰρ ὃ νῦν βασιλεύων αἰετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὦν,	515
	ἢ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὃ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἰέρακα.	
ΧΟ.	νῆ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνας οὖνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;	
ΠΕΙ.	ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὥς νόμος ἐστίν, τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάδωσιν. ᾧμιν τ' οὐδείς τότε ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες·	520
	Λάμπων δ' ὀμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον, νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.	
	ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους θάλλουσ' ὑμᾶς, κὰν τοῖς ἱεροῖς	525
	πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους, ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς· εἴτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·	
	οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·	530
	κοῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν, ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,	

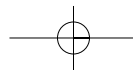

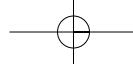
ἀλλ' ἐπικνωσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν, 535
κάπειτα κατεσκέδασαν θερμόν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὖων ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους [ἀντιστροφή
ἤνεγκας, ἄνθρωφ' ὥς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν 540
πατέρων κάκην, οἱ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοὶ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ <τινα> συντυχίαν
ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεόττια κάμαυτὸν οἴκετεύσω.

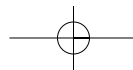
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὥς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι, 550
κάπειτα τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλας πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαθυλῶνα.

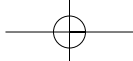
ΧΟ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφυρίων ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
ΠΕΙ. κάπειδ' αὖν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν 555
κἄν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχίῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρῶτον αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας ἦνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιθάλλειν 560
σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ δινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὥς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κάπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὅς ἂν ἀρμόττῃ καθ' ἕκαστον 565
ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν
ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἷν θύῃ, νήττῃ πυρρὸν καθαγίξειν
ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·
κἄν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ὃ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
ΕΥ. ἦσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. θροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν. 570

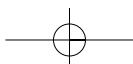

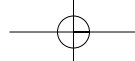
- ΧΟ. καὶ πῶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοῦχὶ κολοιούς,
οἱ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν;
- ΠΕΙ. ληρεῖς. καὶ νῆ Δί' ὃ γ' Ἐρμῆς
πέτεται θεὸς ὦν πτέρυγας τε φορεῖ, ἅλλοι γε θεοὶ πάνν πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν καὶ νῆ Δί' Ἐρως γε·
Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ. 575
ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα κεραυνόν;
ΧΟ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ;
- ΠΕΙ. τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἄρθεν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὸς πεινώσι μετρεῖτω. 580
- ΕΥ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσιν.
ΠΕΙ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προδάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἴθ' ὃ γ' Ἀπόλλων ἱατρός <γ> ὦν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥ. μὴ πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῶμὸν πρῶτιστ' ἀποδῶμαι. 585
ΠΕΙ. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ δῖον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.
- ΧΟ. Λέγε δὴ μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν.
ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλανκῶν λόχων εἷς αὐτοὺς καὶ κερχήδων ἐπιτρίφει.
εἴθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συνκᾶς οὐ κατέδονται, 590
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
- ΧΟ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.
ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντενομένοις οὔτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδεῖς.
- ΧΟ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται; 595
ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντενομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
«νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται» «νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.»
- ΕΥ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
ΠΕΙ. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὗς οἱ πρότερον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· οὔτοι γὰρ ἴσασιν· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες· 600
«οὐδεῖς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.»
- ΕΥ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ΧΟ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
ΠΕΙ. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ' ὑγίειά μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
ὥς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεῖς ὑγιάίνει. 605
- ΧΟ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.
ἡ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

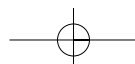

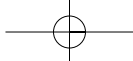
- ΠΕΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
 ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.
- ΧΟ. παρὰ τοῦ;
 ΠΕΙ. παρ' τοῦ; παρ' ἐαυτῶν.
 οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα κορώνη;
 ΕΥ. αἰδοῖ, πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν. 610
 ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῶ;
 πρῶτον μὲν «γ'» οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
 οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
 οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
 ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ πρινιδίοις 615
 οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
 τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
 ὁ νεῶς ἔσται. κοῦκ εἰς Δελφούς
 οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
 θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις 620
 καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες, ἔχοντες
 κριθάς, πυρὸς ἐνξόμεθ' αὐτοῖς
 ἀνατείνοντες τῷ χεῖρ' ἀγαθῶν
 διδόναι τὸ μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
 παραχρῆμ' ἔσται 625
 πυρὸς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
- ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταλίπτων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
- ἐπανχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 ἐπηπείλησα καὶ κατόμοσα, 630
 ἐὰν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
 δίκαιος ἄδολος ὅσιος ἐπὶ θεοὺς ἴης,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνφδᾷ, μὴ
 πολὺν χρόνον θεοὺς ἔτι 635
 σκῆπτρα τὰμὰ τρίψειν.
- ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
 ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
- ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
 ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 640
 ἀλλ' ὥς τάχιστα δεῖ τι δοῶν· πρῶτον δ' ἴτε,
 εἰσέλθετ' εἰς νεοτιάν γε τὴν ἐμὴν
 καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,

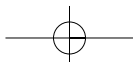

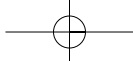
- καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον.
 ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥάδιον.
 ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισέταιρος, τῷδεδὶ
 Εὐελπίδης Κριῶθεν.
 ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον 645
 ἄμφω.
 ΠΕΙ. δεχόμεθα.
 ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἵσιτον.
 ΠΕΙ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαδὼν ἡμᾶς.
 ΕΠ. ἴθι.
 ΠΕΙ. ἀτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χοῦτοσὶ
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
 ΕΠ. καλῶς. 650
 ΠΕΙ. ὄρα νυν, ὥς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὥς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.
 ΕΠ. μὴδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥιζίον,
 ὃ διατραγόντ' ἔσσεσθον ἐπτειρωμένω. 655
 ΠΕΙ. οὕτω μὲν εἰσίομεν. ἄγε δὴ, ὕανθία
 καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
 ΧΟ. οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω.
 ΕΠ. τί καλεῖς;
 ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
 ἀρίστισον εὔ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
 κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκδίδασας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης. 660
 ΠΕΙ. ὃ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ.
 ἐκδίδασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίθιον.
 ΕΥ. ἐκδίδασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτήν, ἵνα
 καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
 ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη,
 ἔκδαινε καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις. 665
 ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλὸν τοῦρνίθιον·
 ὥς δ' ἀπαλόν, ὥς δὲ λευκόν.
 ΕΥ. ἄρά γ' οἶσθ' ὅτι
 ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
 ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670
 ΕΥ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλησαί μοι δοκῶ.
 ΠΕΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀδελίσκοιν ἔχει.
 ΕΥ. ἀλλ' ὥσπερ φὸν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.

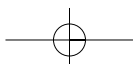
- ΕΠ. ἴωμεν.
ΠΕΙ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχ' ἀγαθῇ. 675
- ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων,
πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν
ῥυμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες, ἦλθες, ὦφθης, 680
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρονσ'.
ἀλλ', ὦ καλλιθόαν κρέκονσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
- ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόδιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι, 685
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμεινιγνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσιν,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρω, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν, 690
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γενεσὶν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νῦξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις 695
τίκτει πρῶτιστον ὑπὴνέμιον Νῦξ ἢ μελανόπτερος ὥν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔδλασταν Ἐρως ὁ ποθεινός,
στίλδων νῶτον περὶ γοῖν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει περὶόντι μιγείς μύχιος κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως ξυνέμιξεν ἅπαντα· 700
ξυμμειγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἔσμεν
πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάρων ἡμεῖς. ὥς δ' ἐσμέν Ἐρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέτρασιν ὥρας 705
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρνυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἥρος, χειμῶνος, ὁπώρας·
σπεῖρειν μὲν, ὅταν γέρας κρῶζουσ' εἰς τὴν Λιθύην μεταχωρῇ— 710
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν—
εἴτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥίγῳ ἀποδύη.

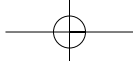

ἰκτῖνος <δ> αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
 ἥνικα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα χελιδών,
 ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι. 715
 ἐσμέν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
 πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς διότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός.
 ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
 φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, παρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε, 720
 ξύμβολον ὄρνιν, φωνήν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
 ἄρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντεῖος Ἀπόλλων;
 ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
 ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις
 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει, 725
 μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδράντες
 καθεδούμεθ' ἄνω σεμννόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεύς·
 ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν, 730
 πλουθυγίαν, θίον, εἰρήνην,
 νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας
 γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται
 κοπιᾷν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735
 οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχαμία,
 τιοτιοτιοτιοτιοτιγξ [στροφή
 ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
 νάπαισί <τε καὶ> κορυφαῖς ἐν ὀρεαίαις, 740
 τιοτιοτιοτιγξ,
 ἰζόμενος μελίας ἔπι φυλλοκόμου,
 τιοτιοτιοτιγξ,
 δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω 745
 σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὀρεία,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ,
 ἔνθεν ὥσπερ εἰ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπε-
 θόσκετο καρπὸν αἰεὶ φέ- 750
 ρων γλυκεῖαν ῥοδάν.
 τιοτιοτιοτιγξ.

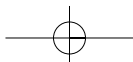

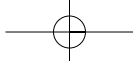

εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, βούλεται
 διαπλέkein ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὥς ἡμᾶς ἴτω.
 ὅσα γάρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροῖα τῷ νόμῳ κρατούμενα, 755
 ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὀρνίσι καλὰ.
 εἰ γάρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροὺς τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
 τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἣν τις τῷ πατρὶ
 προσδραμὼν εἶπῃ πατάξας «αἶρε πλήκτρον, εἰ μαχεῖ.»
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760
 ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρὺξ μὴδὲν ἤττον Σπινθάρον,
 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
 εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
 φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες. 765
 εἰ δ' ὁ Πεισίον προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
 βούλεται, πέριδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
 ὥς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερικίσαι.

τοιάδε κύκνοι, [αντιστροφή
 τιοτιοτιοτιο <τιοτιγξ> 770
 συμμιγῇ δοῖν ὁμοῦ
 πτεροῖσι κρέκοντες ἴαχον Ἀπόλλω
 τιοτιοτιοτιγξ,
 ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἐδρον ποταμόν,
 τιοτιοτιο <τιγξ> 775
 διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε δοά·
 πτῆξε δὲ φῦλά τε ποικίλα θηρῶν,
 κύματά τ' ἔσθεσε νήνεμος αἶθρη,
 τοτοτοτοτοτο<τοτοτο>τιγξ
 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος· 780
 εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας Ὀλυμπιά-
 δες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦ-
 σαί τ' ἐπωλόλυνξαν
 τιοτιοτιοτιγξ.

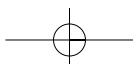
οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. 785
 αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
 εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδῶν ἤχθετο,
 ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
 κᾶτ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
 εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, 790
 οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,

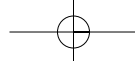

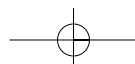
κάποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὐθις αὖ κατέπετο·
 εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν ὅστις τυγχάνει,
 κᾷθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν δουλευτικῷ,
 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπετο, 795
 εἴτα θινήσας ἐκεῖθεν αὐθις αὖ κατέπετο.
 ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 ὥς Διειτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
 ἠρέθη φύλαρχος, εἴθ' ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενός
 μεγάλα πρᾶττει κάσσι νυνὶ ξουθὸς ἵππαλεκτρῶν. 800

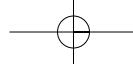
- ΠΕΙ. ταυτὶ τοιαντί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν προῖγά μω
 γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
 ΕΥ. ἐπὶ τῷ γελῶς;
 ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
 οἷσθ' ὃ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
 εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. 805
 ΕΥ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
 ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ἠκάσμεθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
 «τάδ' οὐκ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.»
 ΧΟ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;
 ΠΕΙ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
 θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἴτα τοῖς θεοῖς 810
 θῦσαι μετὰ τοῦτο.
 ΧΟ. ταῦτα κάμοι συνδοκεῖ.
 ΕΥ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;
 δούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος
 Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;
 ΠΕΙ. Ἡράκλεις·
 σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῃ πόλει;
 οὐδ' ἂν χαμεύνη. 815
 ΕΥ. πάνν γε κειρίαν γ' ἔχων.
 ΠΕΙ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';
 ΧΟ. ἐντευθενὶ
 ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
 χαυνόν τι πάνν.
 ΠΕΙ. δούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
 ΧΟ. ἰοὺ ἰού·
 καλόν γ' ἀτεχνῶς <σὺ> καὶ μέγ' ἠῦρες τοῦνομα. 820
 ΕΥ. ἄρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,
 ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
 τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

- ΠΕΙ. καὶ λῶστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἔν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαξονενόμενοι καθυπερηκόντισαν. 825
- ΧΟ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
- ΕΥ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῷμεν πολιάδα;
- ΠΕΙ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν 830
ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
- ΧΟ. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
- ΠΕΙ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν, τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός.
- ΕΥ. ὦ νεοττέ δέσποτα· 835
ὥς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
- ΠΕΙ. ἄγε νυν σὺ μὲν βιάδιζε πρὸς τὸν ἄερα
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασσον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάρπες' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
φύλακας κατάρπαι, τὸ πῦρ ἔγκρουπτ' αἰεῖ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε καὶ κάθενδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἔτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κάκειθεν αὖθις παρ' ἐμέ.
- ΕΥ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων 845
οἴμωξε παρ' ἐμ'.
- ΠΕΙ. ἴθ', ὦγάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπραῖζεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἵρεσθε καὶ τὴν χέρινδα. 850
- ΧΟ. ὁμορροθῶ, συνθέλω, [στροφή
συμπαραινέσας ἔχω
προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖ-
σιν, ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἐνε- 855
κα προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοά,
συναυλείτω δὲ Χαῖρις ᾠδᾶ.
- ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φνσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν 860

οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
 ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ

δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
 εὐχέσθε τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῳ
 καὶ τῷ ἱκτίνῳ τῷ ἐστιούχῳ
 καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίησι
 πᾶσι καὶ πάσησιν—

865

ΠΕΙ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ', ἄναξ Πελαργικέ.

ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ
 καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ
 καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι—

870

ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἄρτεμις.

ΙΕ. καὶ φρυνγίῳ Σαθαζίῳ
 καὶ στρουθῷ μεγάλῃ
 μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων—

875

ΠΕΙ. δέσποινα Κυδέλῃ, στρουθέ, μήτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν
 ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν
 ἀντοῖσι καὶ Χίοισι—

ΠΕΙ. Χίοισιν ἦσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

880

ΙΕ. καὶ ἥρωσιν ὄρνισι καὶ ἥρώων παισὶ,
 πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι
 καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι
 καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι
 καὶ ἐλεᾷ καὶ θασκᾷ
 καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρωδιῷ
 καὶ καταρράκτη καὶ μελαγκορύφῳ
 καὶ αἰγιθάλλῳ—

885

ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν. ἰὸν ἰού.
 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
 ἀλλαιέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὀρᾷς ὅτι
 ἱκτίνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
 ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺν καὶ τὰ στέμματα
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

890

ΧΟ. εἴτ' αὖθις αὖ τᾶρα σοι

[αντιστροφή

δεῖ με δεύτερον μέλος

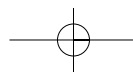
896

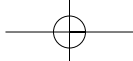
χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν

δὲ μάκαρας, ἓνα τινὰ μόνον, εἴ-

περ ἱκανὸν ἔξेत' ὄψον.

900

τα γὰρ παρόντα θύματ οὐδὲν ἄλλο πλην
γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κέρατα.

ΠΕΙ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Νεφελοκοκκυγίαν

τὰν εὐδαίμονα κλῆσον,

ὦ Μοῦσα, τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

905/6

ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἰεῖς ἀοιδὰν

Μουσάων θεράπων ὀτρηρός,

κατὰ τὸν Ὅμηρον.

910

ΠΕΙ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι

Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,

κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.

915

ἀτάρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας

τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ

καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙ. ταντὶ σὺν πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου;

920

ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,

καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νυνδὴ 'θέμην;

ΠΟΙ. ἀλλὰ τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις

οἷάπερ ἵππων ἀμαρνυά.

925

σὺ δὲ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,

ζαθέων ἱερῶν ὁμώννυμε,

δὸς ἐμὶν ὅ τι περ

τεῖα κεφαλᾷ θέλεις

πρόφρον δόμεν ἐμὶν τεῶν.

930

ΠΕΙ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,

εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα.

οὔτος, σὺν μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις·

ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

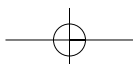
935

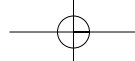
ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα

Μοῦσα δῶρον δέχεται·

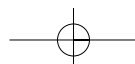
τὸ δὲ τεῖα φρενὶ μάθε

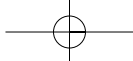
Πινδάρειον ἔπος—

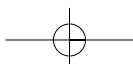

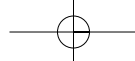
ΠΕΙ.	ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.	940
ΠΟΙ.	νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται στρατῶν ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπεται. ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. ξύνες ὃ τοι λέγω.	945
ΠΕΙ.	ξυνήμ' ὅτι δοῦλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν. ἄπελθε τουτονὶ λαδῶν.	
ΠΟΙ.	ἀπέρχομαι, κὰς τὴν πόλιν ἐλθὼν ποιήσω τοιαδί· «κλῆσον, ὃ χρυσόθρονε, τὰν τρομεράν, κρυεράν· νιφοδόλα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον. ἀλαλαί.»	950
ΠΕΙ.	νῆ τον Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ τὰ κρυερά τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαδῶν. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα, οὔτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν. αὔθις σὺ περιχώρει λαδῶν τὴν χέρνιθα. εὐφημία 'στω.	955
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ		
	μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.	
ΠΕΙ.	σὺ δ' εἴ τίς;	
ΧΡΗ.	ὅστις; χρησμολόγος.	
ΠΕΙ.	οἷμωξέ νυν.	960
ΧΡΗ.	ὃ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φάυλως φέρε· ὥς ἔστι Βάκιδος χρησμός ἀντικρυς λέγων εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.	
ΠΕΙ.	κᾶπειτα πῶς ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ' οἰκίσαι;	
ΧΡΗ.	τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.	965
ΠΕΙ.	ἀλλ' οὐδὲν οἶον εἰσακοῦσαι τῶν ἐπῶν.	
ΧΡΗ.	ἀλλ' ὅταν οἰκῇσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι ἐν ταῦτῳ τῷ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,—	
ΠΕΙ.	τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;	
ΧΡΗ.	ἡνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα. πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν· ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης, τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρόν καὶ καινὰ πέδιλα—	970
ΠΕΙ.	ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;	
ΧΡΗ.	λαβὲ τὸ διβλίον. καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐνιπλῆσαι—	975

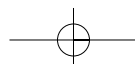

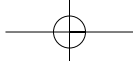
ΠΕΙ.	καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι;	
ΧΡΗ.	λαβὲ τὸ βιβλίον. καὶ μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὥς ἐπιτέλλω, αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ και μὴ δῶς, οὐκ ἔσει οὐ τρυγών, οὐ λάϊος, οὐ δρυκολάπτῃς.	
ΠΕΙ.	καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;	
ΧΡΗ.	λαβὲ τὸ βιβλίον.	980
ΠΕΙ.	οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμός τουτφί, ὃν ἐγὼ παρὰ τὰπόλλωνος ἐξεγραψάμην· αὐτὰρ ἐπὴν ἄκκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζῶν λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ, δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ—	985
ΧΡΗ.	οὐδὲν λέγειν οἴμαί σε.	
ΠΕΙ.	λαβὲ τὸ βιβλίον. καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσιν, μήτ' ἢν Λάμπων ἢ μήτ' ἢν μέγας Διοπείθῃς.	
ΧΡΗ.	καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;	
ΠΕΙ.	λαβὲ τὸ βιβλίον. οὐκ εἴ θύραξ'; ἐς κόρακας.	
ΧΡΗ.	οἴμοι δείλαιοις.	990
ΠΕΙ.	οὐκὼν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;	
ΜΕΤΩΝ	ἦκω παρ' ὑμᾶς—	
ΠΕΙ.	ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν. τί δ' αὖ σὺν δράσων; τίς ἰδέα βουλευμάτος; τίς ἡπίνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;	
ΜΕ.	γεωμετρεῖσθαι βούλομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας.	995
ΠΕΙ.	πρὸς τῶν θεῶν, σὺ δ' εἴ τίς ἀνδρῶν;	
ΜΕ.	ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων, ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χῶ Κολωνός.	
ΠΕΙ.	εἰπέ μοι, ταντὶ δέ σοι τί ἐστι;	
ΜΕ.	κανόνες ἀέρος. αὐτίκα γὰρ ἄρ' ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον ἐνθεῖς διαθήτην—μανθάνεις;	1000
ΠΕΙ.	οὐ μανθάνω.	

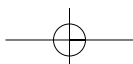

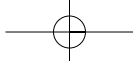
- ΜΕ. ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κὰν μέσῳ 1005
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν.
- ΠΕΙ. ἄνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων—
- ΜΕ. τί ἐστίν;
- ΠΕΙ. οἶσθ' ὅτιη φιλῶ σ' ἐγώ, 1010
κἄμοι πθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ δεινόν;
- ΠΕΙ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦσι καὶ κεκίνηνται τινες.
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.
- ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
- ΠΕΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.
- ΜΕ. ἀλλὰ πῶς;
- ΠΕΙ. ὁμοθυμαδὸν 1015
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. ὑπάγοιμί τ᾽ ἄρ' ἄν.
- ΠΕΙ. νῆ Δί', ὥς οὐκ οἶδ' ἄν εἰ
φθαίης ἄν' ἐπίκεινται γὰρ ἐγγυὲς αὐταί.
ΜΕ. οἴμοι κακοδαίμων.
- ΠΕΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ; 1020
- ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ποῦ πρόξενοι;
- ΠΕΙ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;
- ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κυάμφ' λαχὼν
εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.
- ΠΕΙ. ἐπίσκοπος;
- ΕΠΙ. ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;
- ΕΠΙ. φαῦλον βιβλίον
Τελέον τι.
- ΠΕΙ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν 1025
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι;
- ΕΠΙ. νῆ τοὺς θεούς.
ἐκκλησιάσαι γοῦν ἐδεόμην οἴκοι μένων
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.
- ΠΕΙ. ἅπιθι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.

ΕΠΙ.	τουτὶ τί ἦν;	
ΠΕΙ.	ἐκκλησία περὶ Φαρνάκον.	1030
ΕΠΙ.	μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.	
ΠΕΙ.	οὐκ ἀποσοθήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω; οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους εἰς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.	
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ		
	«ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ—»	1035
ΠΕΙ.	τουτὶ τί ἐστὶν αὐτῷ κακόν, τὸ διδλῖον;	
ΨΗ.	ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.	
ΠΕΙ.	τὸ τί;	
ΨΗ.	«χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιάς τοῖσδε τοῖς μέτροισι καὶ σταθομοῖσι καὶ ψηφίσμασι καθάπερ Ὀλοφύξιοι.»	1040
ΠΕΙ.	σὺ δέ γ' οἷσπερ ὥτοτύξιοι χρήσει τάχα.	
ΨΗ.	οὗτος τί πάσχεις;	
ΠΕΙ.	οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους; πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους.	1045
ΕΠΙ.	καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕδρεως εἰς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα.	
ΠΕΙ.	ἄλληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;	
ΨΗ.	«ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ δέχεται κατὰ τὴν στήλην—»	1050
ΠΕΙ.	οἷμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;	
ΕΠΙ.	ἀπολῶ σε καὶ γράψω σε μυριάς δραχμάς.	
ΠΕΙ.	ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.	
ΨΗ.	μέννησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;	
ΠΕΙ.	αἰδοῦ· λαθέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς; ἀπίωμεν ἡμεῖς ὥς τάχιστ' ἐντευθενὶ θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.	1055
ΧΟ.	ἤδη ἴμοι τῷ παντόπτα καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς. πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω, σφύζω δ' εὐθαλεῖς καρπὸν κτείνων παμφύλων γένναν θηρῶν, ἅ πάντ' ἐν γαίᾳ ἐκ ἀλλυκος αὐξανόμενον γέννυσι παμφάγοις δένδρεσὶ τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποδόσκειται. κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις	[στροφή 1060 1065]

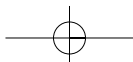

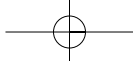
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις,
ἐρπετά τε καὶ δάκετα <πάνθ> ὅσαπερ
ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται. 1070

τῇδε μέντοι θῆμέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
«ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μῆλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἦν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.» 1075
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐνθάδε·
«ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἦν δὲ ζῶντά <γ'> ἀγάγῃ, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦδολοῦ,
εἴτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται, 1080
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ περσά,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαδῶν εἴρξας ἔχει,
κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.»
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεῖ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
ἦν δὲ μὴ πίθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὐθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὐδαίμων φῦλον πτηνῶν [αντιστροφή
οἰωνῶν, οἱ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται· 1090
οὐδ' αὖ θεορμῇ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγῆς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων <τ'> ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺν μέλος ἀχέτας 1095
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἡρινά τε βοσκομέθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρινῶσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρεῖττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται, 1105
γλαῦκες ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικά·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς θαλλαντίοις

ἐννεοττεύουσιν κακλέψουσι μικρὰ κέρματα.
 εἶτα πρὸς τούτοις ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν· 1110
 καὶ λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπάσαι θούλησθέ τι,
 ὃξὺν ἱερακίσκον εἰς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
 ἦν δέ που δειπνήτε, προηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
 ἦν δέ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
 ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχη, 1115
 ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
 δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλόμενοι.

ΠΕΙ. τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῖν ἐστίν, ὄρνιθες, καλὰ·
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
 οὐδείς, ὅτον πευσόμεθα τὰ κεῖ πράγματα. 1120
 ἀλλ' οὕτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ;
 ποῦ Πεισέταιρός ἐστιν ἄρχων;

ΠΕΙ. οὕτοσί.

ΑΓΓ. Α ἐξοκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.

ΠΕΙ. εὖ λέγεις.

ΑΓΓ. Α κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125
 ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
 καὶ Θεογένης ἐναντίω δὴ ἄρματε,
 ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος
 ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

ΠΕΙ. Ἡράκλεις.

ΑΓΓ. Α τὸ δὲ μῆκος ἐστίν, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ,
 ἑκατοντορόγνιον. 1130

ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μακρὸς.

τίνες ὠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικοντονί;

ΑΓΓ. Α ὄρνιθες, οὐδείς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
 ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 1135

ἐκ μὲν γε Λιδύης ἦκον ὡς τρισμύρια

γέραναι θεμελίους καταπεπωκνῆναι λίθους.

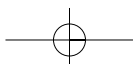
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.

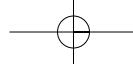
ἕτεροι δ' ἐπλινθοῦργον πελαργοὶ μύριοι·

ὑδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν εἰς τὸν ἀέρα 1140

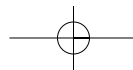
οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμια ὄρνεα.

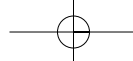
ΠΕΙ. ἐπηλοφόρον δ' αὐτοῖσι τίνες;

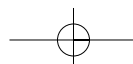

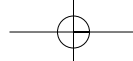
- ΑΓΓ. Α ἐρωδιοί.
λεκάναισι.
- ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
- ΑΓΓ. Α 1145
τοῦτ', ὦγάθ', ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
εἰς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
- ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἐργασαίαιτο;
- ΑΓΓ. Α 1150
καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτται γε περιεζωμέναι
ἐπλινθοδόλουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία
καὶ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
- ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπηργάσαντ';
- ΑΓΓ. Α 1155
ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ θεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρονκωαῖαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.
- ΧΟ. 1165
οὗτος, τί ποιεῖς; ἄρα θανμάξεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
- ΠΕΙ. 1170
νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
εἰσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρὴν βλέπων.
- ΑΓΓ. Β 1175
ἰὸν ἰού, ἰὸν ἰού, ἰὸν ἰού.
- ΠΕΙ. 1177
τί τὸ προᾶγμα τουτί;
- ΑΓΓ. Β 1178
δεινότερα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτει· εἰς τὸν ἄερα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκοπούς.
- ΠΕΙ. 1179
ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;
- ΑΓΓ. Β 1180
οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν.
- ΠΕΙ. 1181
οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

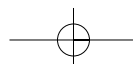

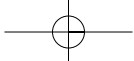
ΑΓΓ. Β	ἀλλ' ἐπέμψαμεν τρισμυρίους ἰέρακας ἵπποτοξότας· χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένος, κερχήης, τριόρχης, γύψ, κύνινδης, αἰετός· ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν αἰθήρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου· κᾶσ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που ἤδη 'στίν.	1180
ΠΕΙ.	οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν καὶ τόξα. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης· τόξευε, παῖε· σφενδόνην τίς μοι δότω.	1185
ΧΟ.	πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς ἄερα περινέφελον, ὃν Ἑρεβός ἐτέκετο, μὴ σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περὶ.	[στροφή 1190/1 1194/5
ΠΕΙ.	ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω περισκοπούμενος· ὥς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης περρωτὸς φθόγγος ἐξακούεται. αὕτη σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἦσυχος· ἔχ' ἀτρεμάς· αὐτοῦ στηθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου. τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν πέτει.	1200
ΙΡΙΣ	παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων. ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστί; πλοῖον ἢ κυνῆ; ΙΡ. ἱρίς ταχεῖα.	
ΠΕΙ.	Πάραλος ἢ Σαλαμινία;	
ΙΡ.	τί δὲ τοῦτο;	
ΠΕΙ.	ταυτηνὶ τις οὐ συλλήψεται ἀναπτόμενος τριόρχος;	1205
ΙΡ.	ἐμὲ συλλήψεται;	
ΠΕΙ.	τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;	
ΠΕΙ.	οἰμώξει μακρά.	
ΙΡ.	ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα.	
ΠΕΙ.	κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὧ μισρωτάτη;	
ΙΡ.	οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.	1210
ΠΕΙ.	ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται; πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες;	
ΙΡ.	πῶς λέγεις;	
ΠΕΙ.	σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;	

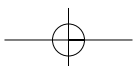

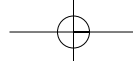
- IP. τί τὸ κακόν;
- ΠΕΙ. οὐκ ἔλαδες;
- IP. ὑγιαίνεις μέν;
- ΠΕΙ. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεῖς σοι παρῶν; 1215
- IP. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεῖς, ὃ μέλε.
- ΠΕΙ. κάππειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
- IP. ποία γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεοὺς;
- ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὐ· 1220
ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἄρα γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
δικαιοτάτ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰοίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
- IP. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'.
- ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, 1225
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοῦδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειπτόνων.
φράσσον δέ τοί μοι τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
- IP. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς 1230
φράσσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγνιάς.
- ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
- IP. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
- ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;
- IP. τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός; 1235
- ΠΕΙ. ὀρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δίι.
- IP. ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, 1240
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
- ΠΕΙ. ἄκονσον, αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων.
ἔχ' ἀτρέμα. φέρε' ἴδω, πότρεα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταντὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς,

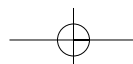
	πέμψω δὲ πορφυρίωνας εἰς τὸν οὐρανὸν ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παραδαλᾷς ἐννημμένους πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν· καὶ δὴ ποτε εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα. σὺ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλει διαμηριῶ τὴν Ἱρὶν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως οὕτω γέρον ὦν στύομαι τριέμβολον.	1250
IP.	διαρραγείης, ὃ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.	
ΠΕΙ.	οὐκ ἀποσοθήσεις; οὐ ταχέως; εὐρᾶξ πατάξ.	
IP.	ἦ μὴν σε παύσει τῆς ὕδρεως οὐμὸς πατῆρ.	
ΠΕΙ.	οἴμοι τάλας. οὐκ οὖν ἐτέρωσε πετομένη καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;	1260
ΧΟ.	ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν, μηδὲ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον <ἐν> ἔτι τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.	[αντιστροφή 1265/6
ΠΕΙ.	δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτούς οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει ἄλλιν.	1270
ΚΗΡΥΞ	ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε, ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε, ὦ τρισμακάρι', ὦ —κατακέλευσον.	
ΠΕΙ.	τί σὺ λέγεις;	
ΚΗ.	στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὖνεκα στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ.	1275
ΠΕΙ.	δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;	
ΚΗ.	ὦ κλεινοτάτην οἰκίσας αἰθέριον πόλιν, οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει, ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις. πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν, ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε, ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν, σκυτάλι' ἐφόρουν· νῦν δ' ὑποστρέψαντες αὖ ὄρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι.	1280
	πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν· κάπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν εἰς τὰ βιβλία,	1285

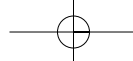

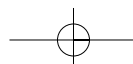
- εἴτ' ἂν ἐνέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὠρنيθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
 Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός, Μενίπῳ δ' ἦν Χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμόν οὐκ ἔχων Κόραξ,
 Κορυνδὸς Φιλοκλέει, Χηναλώπηξ Θεογένει, 1295
 Ἰβίς Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι Νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 Ὀρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρτυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνηθίας πάντες μέλη, 1300
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ἔν δέ σοι λέγω·
 ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
 ΠΕΙ. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπύμπλη πτερῶν, 1310
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
- ΧΟ. ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν [στροφὴ]
 καλεῖ τις ἀνθρώπων·
- ΠΕΙ. τύχη μόνον προσεΐη. 1315
- ΧΟ. κατέχονσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
- ΠΕΙ. θᾶπτον φέρειν κελεύω.
- ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες, 1320
 τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἑσυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.
- ΠΕΙ. ὥς βλακικῶς διακονεῖς.
 οὐ θᾶπτον ἐγκονήσεις;
- ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερούγων,¹ [αντιστροφή]
 σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα— 1326

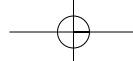
¹ Ο Σταύρου μεταφράζει γραφή πτερῶν.

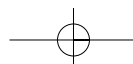

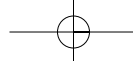
- ΠΕΙ. τύπτων γε τοῦτον ὥδι.
 ΧΟ. πάνν γὰρ θραδὺς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
 ΠΕΙ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
 ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
 διάθες τάδε κόσμω·
 τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικά καὶ
 τὰ θαλάττι'. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
 πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
- ΠΕΙ. οὐ τοι μὰ τὰς κερχνηῆδας ἔτι σου σήσομαι, 1335
 οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ θραδύν.
 ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ
 γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
 ὥς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
 γλανκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
 ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσιν ἄγγελος· 1340
 ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
 ΠΑ. αἰδοῖ.
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.
 [ἔρῳ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.]
 ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι καὶ βούλομαι
 οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν κάπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345
 ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
 ΠΑ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
 τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
 ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνν νομίζομεν,
 ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὢν. 1350
 ΠΑ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
 ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
 ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
 παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρδεσιν·
 «ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
 πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδέας τρέφων,
 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.»
 ΠΑ. ἀπέλανσά γ' ἄρα νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
 εἵπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα δοσκητέον.
 ΠΕΙ. οὐδέν γ'· ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε, 1360
 εὖνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
 σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἰάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταυτηνδὶ λαβὼν

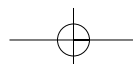

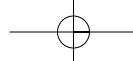
- τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πληκτρον θάτέρρα, 1365
νομίσας ἀλεκτρονόος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαντὸν τρέφε.
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τὰπὶ Θράκης ἀποπέτον κάκει μάχου.
ΠΑ. νῆ τὸν Διόνυσιν εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
καὶ πείσομαί σοι.
ΠΕΙ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ
ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτε ἐπ' ἄλλαν μελέων—
ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίον δεῖται πτερῶν. 1375
ΚΙ. ἀφόδῳ φρενὶ σωματί τε νέαν ἐφέπων.
ΠΕΙ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι λιγύφθογγος ἀηδῶν. 1380
ΠΕΙ. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοδόλους ἀναβολάς. 1385
ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἄεργα καὶ σκοτεινὰ καὶ κυναναγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα. 1390
ΠΕΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγε.
ΚΙ. νῆ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίδειμί σοι τὸν ἄεργα.
εἶδωλα πετηνῶν
αἰθεροδρομῶν
οἰωνῶν ταναοδείρων—
ΠΕΙ. ὥοπ. 1395
ΚΙ. τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι θαίνην—
ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί' ἧ ἔγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων. 1400
χαρίεντά γ', ὧ πρὸς δῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕΙ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙ. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,

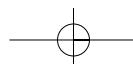

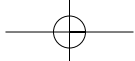
- ΠΕΙ. ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰεί;
 βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
 Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
 Κρεκοπίδα φυλήν; 1405
- ΚΙ. καταγελαῖς μου, δῆλος εἶ.
 ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
 πρὶν ἂν περωθεῖς διαδράμω τὸν ἀέρα.
- ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ 1410/1
- ὄρνιθες τίνες οἶδ' οὐδὲν ἔχοντες περοποίκιλοι,
 τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;
 ΠΕΙ. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήγορεν.
 ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
 ΣΥ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις. 1415
 ΠΙ. εἰς θοῖμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
 δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
 ΣΥ. τίς ὁ περῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
 ΠΕΙ. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρῆ λέγειν.
 ΣΥ. περῶν, περῶν δεῖ μὴ πύθη τὸ δεύτερον. 1420
 ΠΕΙ. μὲν εὐθὺς Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
 ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικός
 καὶ συκοφάντης—
- ΠΕΙ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
 ΣΥ. καὶ πραγματοδίφης. εἴτα δέομαι περὰ λαβῶν
 κύκλῳ περισσοθεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
- ΠΕΙ. ὑπαὶ περυγίων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
 ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔν' οἱ λησταί τε μὴ λυπῶσί με,
 μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
 ΠΕΙ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι,
 νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους; 1430
 ΣΥ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
 ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσοντονί
 ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
 ΣΥ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
 ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων περῶ σε.
 ΣΥ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
 ἄνδρα περώσειας σύ;
 ΠΕΙ. πάντες τοι λόγοις
 ἀναπεροῦνται.
 ΣΥ. πάντες;
 ΠΕΙ. οὐκ ἀκήκοας,

	ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε τὸ μειράκιον ἐν τοῖσι κονρείοις ταδί; «δαινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διειτρέφης λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.» ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγωδία ἀνεπτέρῳσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.	1440
ΣΥ.	λόγοισι τὰρα καὶ πετροῦνται;	
ΠΕΙ.	φήμ' ἐγώ. ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγὼ ἀναπτέρωσας θούλωμαι χρηστοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.	1445
ΣΥ.	ἀλλ' οὐ θούλωμαι.	1450
ΠΕΙ.	τί δαὶ ποιήσεις;	
ΣΥ.	τὸ γένος οὐ καταισχνῶ. παππῶος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι. ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς ἰέρακος ἢ κερκνήδος, ὥς ἂν τοὺς ξένους καλεσάμενος κᾶτ' ἐγκεκληκῶς ἐνθαδὶ κατ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.	1455
ΠΕΙ.	μανθάνω. ὠδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος.	
ΣΥ.	πάνν μανθάνεις.	
ΠΕΙ.	κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.	
ΣΥ.	πάντ' ἔχεις.	1460
ΠΕΙ.	δέμδικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. μανθάνω δέμδικα. καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαντὶ πτερά. οἴμοι τάλας, μᾶστιγ' ἔχεις.	
ΣΥ.	πτερῶ μὲν οὔν,	
ΠΕΙ.	οἷσί σε ποιήσω τήμερον δεμδικιᾶν.	1465
ΣΥ.	οἴμοι τάλας.	
ΠΕΙ.	οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί; οὐκ ἀπολιθάξεις, ὃ κάκιστ' ἀπολούμενος; πικρὰν τάχ' ὄψει στεψοδικοπανουργίαν. ἀπίωμεν ἡμεῖς συλλαβόντες τὰ πτερά.	1469
ΧΟ.	πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν- μάστ' ἐπεπτόμεσθα καὶ	[στροφή]

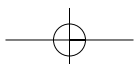

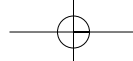
δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.
 ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
 ἔκτοπόν τι Καρδίας ἀ-
 πωτέρω, Κλεώννυμος, 1475
 χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
 λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
 τοῦτο <τοῦ> μὲν ἦρος αἰὲ
 βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς 1480
 ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ [αντιστροφή
 τῷ σκότῳ πόρῳ τις ἐν
 τῇ λύχνων ἐρημία,
 ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485
 ποι συναριστῶσι καὶ σύν-
 εισι πλὴν τῆς ἐσπέρας.
 τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
 ἀσφαλὲς συντυγχάνειν.
 εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω 1490
 τῶν θροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
 γυμνὸς ἦν πληγεῖς ὑπ' αὐτοῦ
 πάντα τὰπιδέξια.

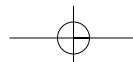
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

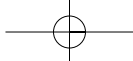
οἷμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται.
 ποῦ Πεισέταιρός ἐστ';
 ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν; 1495
 τίς ὁ συγκαλυμμός;
 ΠΡ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
 ἔμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;
 ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
 τίς δ' εἶ σύ;
 ΠΡ. πηνίκα' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
 ΠΕΙ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
 ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;
 ΠΡ. βουλντὸς ἦ περαιτέρω; 1500
 ΠΕΙ. οἷμ' ὥς βδελύττομαί σε.
 ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
 ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ συννέφει;
 ΠΕΙ. οἷμωξε μεγάλ'.

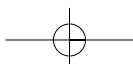

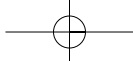
- ΠΡ. οὔτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
 ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ.
 ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ δόα.
 ΠΕΙ. τί γάρ ἐστι;
 ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα· 1505
 ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
 ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶνω πράγματα,
 τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε,
 ἄνωθεν ὡς ἂν μὴ μ' ὀρῶσιν οἱ θεοί.
 ΠΕΙ. ἰοῦ ἰοῦ· 1510
 εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
 ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾶτα θαρρήσας λέγε.
 ΠΡ. ἄκουε δὴ νυν.
 ΠΕΙ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
 ΠΡ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.
 ΠΕΙ. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
 ΠΡ. ἐξ οὔπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἄέρα. 1515
 θύει γὰρ οὐδείς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
 ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
 ἀλλ' ὥσπερ εἰ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
 ἄνευ θνητῶν· οἱ δὲ δάρδαροι θεοὶ 1520
 πεινῶντες ὥσπερ Ἴλλυριοὶ κεκριγότες
 ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Δίῳ,
 εἰ μὴ παρῆξει τᾶμπόρι' ἀνεωγμένα,
 ἵν' εἰσάγοιντο σπλάγχνα κατατετμημένα.
 ΠΕΙ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι δάρδαροι θεοὶ τινες 1525
 ἄνωθεν ὑμῶν;
 ΠΡ. οὐ γάρ εἰσι δάρδαροι,
 ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;
 ΠΕΙ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς δαρδάραις
 τί ἐστιν;
 ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.
 ΠΕΙ. μανθάνω.
 ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβεῖης ἐγένετο. 1530
 ΠΡ. μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σαφές·
 ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
 ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῶ
 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνευσιν ἄλιν, 1535
 καὶ τὴν Βασίλειαν σοὶ γυναικ' ἔχειν διδῶ.

- ΠΕΙ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια;
 ΠΡ. καλλίστη κόρη,
 ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
 καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐδουλίαν,
 τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια, 1540
 τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώδοια.
- ΠΕΙ. ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει;
 ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
 ἦν γ' ἦν σὺν παρ' ἐκείνῳ παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
 τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι·
 αἰέ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἴμ' ἐγώ. 1545
- ΠΕΙ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
 ΠΡ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὥς οἶσθα σύ.
 ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς,
 Τίμων καθαρός.
- ΠΡ. ἀλλ' ὥς ἂν ἀποτρέχω πάλιν
 φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἄν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
 ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κانهφόρῳ. 1550
- ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
- ΧΟ πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί- [στροφή
 μνη τις ἔστ', ἄλουντος οὗ
 ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. 1555
 ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
 δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
 ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπε,
 σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
 μνόν τιν', ἥς λαιμοὺς τεμῶν 1560
 ὥσπερ Οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,
 κᾶτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
 πρὸς τὸ λαῖτμα τῆς καμήλου
 Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
- ΠΟΣΕΙΔΩΝ
 τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας 1565
 ὄρᾱν τοδὶ πάρεστιν, οἷ' πρεσβεύομεν.
 οὗτος, τί δρᾷς; ἐπαρίστερ' οὕτως ἀμπέχει;
 οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὧδ' ἐπιδέξια;
 τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἴ τὴν φύσιν;
 ὦ δημοκρατία, ποῖ προδιβᾷς ἡμᾶς ποτε, 1570
 εἰ τοντονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

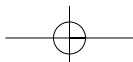

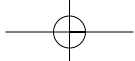
ἔξεις ἀτρέμας; οἴμωζε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἐόρακα πάντων θαρβαρώτατον θεῶν.
 ἄγε δὴ, τί δρωμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ

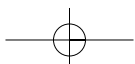
ἀκήκοας

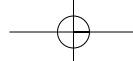
- ἔμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
 ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
 ΠΟ. ἀλλ', ὦ γάθ', ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις.
 ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
 ΠΕΙ. τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας. 1580
 ΠΟ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.
 ΠΕΙ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
 ΗΡ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;
 ΠΕΙ. ὄρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
 ἔδοξαν ἀδικεῖν.
 ΗΡ. εἴτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνῆς πρότερον αὐτοῖσιν;
 ΠΕΙ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.
 τί ἐστι;
 ΠΟ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμον καταλλαγῆς.
 ΠΕΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
 ΗΡ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590
 ΠΟ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἀλκνονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
 ΠΕΙ. τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν. 1595
 ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
 πολέμον πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 εἰὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δοῶν,
 σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
 τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνεσις πάλιν 1600
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλατόμεθα
 ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
 ΗΡ. ἐμοὶ μὲν ἀποχρῆ ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.
 ΠΟ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
 ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605

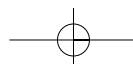

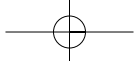
- ΠΕΙ.** ἄλῃθες; οὐ γὰρ μείζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
 νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ θροτοί·
 εἰάν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
 ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
 ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιορκοῦντος λάθρα
 προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενῶν.
ΠΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.
ΗΡ. καὶ μοὶ δοκεῖ.
ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φής;
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ
- 1610
- να, Βαισατρεν.
- 1615
- ΗΡ.** ὀρᾶς, ἐπαινεῖ χούτος.
ΠΕΙ. ἔτερόν νυν ἔτι
 ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
 εἰάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
 εὐξάμενος εἴτα διασοφίζεται λέγων
 «μενετοὶ θεοί», καὶ μάποδιδῶ μισητία,
 ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα.
ΠΟ. φέρε' ἴδω τῷ τρόπῳ;
ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
 ἄνθρωπος οὗτος, ἣ καθῆται λούμενος,
 καταπτόμενος ἱκτίνος ἀρπάσας λάθρα
 προδάτοιεν δνοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ΗΡ. τὸ σκήπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 τούτοις ἐγώ.
ΠΟ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
ΗΡ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώξειν δοκεῖ σοι;
ΤΡ. σαν νακα
 βακταρι κρονσα.
ΗΡ. φησί μ' εὖ λέγειν πάνν.
ΠΟ. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, καὶ μοὶ συνδοκεῖ.
 οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἔτερόν γ' ἐστὶν οὗ μνήσθην ἐγώ.
 τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δί,
 τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
 ἐκδοτέον ἐστίν.
ΠΟ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾶς.
 ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις.
- 1620
- 1625
- 1630
- 1635

- ΠΕΙ. ὀλίγον μοι μέλει.
 ΗΡ. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
 ΠΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
 ΗΡ. ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
 ΠΟ. τί δαὶ ποιῶμεν;
 ΗΡ. ὅ τι; διαλλατῶμεθα. 1640
 ΠΟ. τί ῥῆξ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατῶμενος πάλαι;
 βλάπτεις δέ τοι σὺν σαντόν. ἦν γὰρ ἀποθάνη
 ὁ Ζεὺς παραδούς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
 πένης ἔσει σύ· σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 τὰ χρημαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη. 1645
 ΠΕΙ. οἷμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
 δεῦρ' ὥς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὃ πόνηρε σύ.
 τῶν γὰρ πατρῶων οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοῦ γνήσιος. 1650
 ΗΡ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;
 ΠΕΙ. σὺ μέντοι νῆ Δία
 ὦν γε ξένης γυναικός. Ἦ πῶς ἂν ποτε
 ἐπὶ κληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
 οὔσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
 ΗΡ. τί δ' ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
 νοθεῖ' ἀποθνήσκων;
 ΠΕΙ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔῃ.
 οὔτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
 ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῶων χρημάτων
 φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
 ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 1660
 «νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν παίδων ὄντων γνησίων»
 ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς ἐγγυτάτῳ γένους
 μετεῖναι τῶν χρημάτων.» 1665
 ΗΡ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
 μέτεστιν;
 ΠΕΙ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
 ἦδη σ' ὁ πατήρ εἰσήγαγ' εἰς τοὺς φράτερας;
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
 ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχνηας αἵκειαν βλέπων;
 ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταστήσας σ' ἐγὼ
 τύραννον ὀρνίθων παρῆξω σοι γάλα.
 ΗΡ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
 περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι. 1675

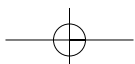

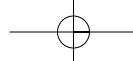

- ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῆς;
 ΠΟ. τάναντία ψηφίζομαι.
 ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
 ΤΡ. καλαν κοραναν καὶ μεγαλα βασιλιναν
 ὀρνιτο παραδίδωμι.
 ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
 ΠΟ. μὰ τὸν Δί' οὐχ' οὗτός γε· παραδοῦναι λέγει,
 εἰ μὴ θαβάξει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες. 1680
 ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
 ΠΟ. σφῶ νυν διαλλάττεσθε καὶ συμβαίνετε·
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
 ΗΡ. ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
 ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάθῃς.
 ΠΕΙ. εἰς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοί
 εἰς τοὺς γάμους.
 ΗΡ. θούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
 ὀπτῶ τὰ κρέα ταντὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. 1690
 ΠΟ. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
 οὐκ εἴ μεθ' ἡμῶν;
 ΗΡ. εὖ γε μέντ' ἄν διετέθην.
 ΠΕΙ. γαμήλιον χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
 ΧΟ ἔστι δ' ἐν Φάναισι πρὸς τῇ [αντιστροφή
 Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
 γλωττογαστόρων γένος,
 οἳ θερίζουσιν τε καὶ σπεί-
 ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι σνκάζουσί τε·
 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, 1700
 Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
 καπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
 ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
 πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
 γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1705

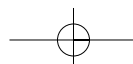
ΑΓΓΕΛΟΣ

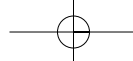
ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγον,
 ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
 προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς

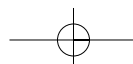

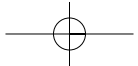
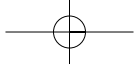
- ἀσπήρ ἰδεῖν ἔλαμψε χροσανγεῖ δόμῳ
 οὐθ' ἡλίον τηλανγὲς ἀκτίνων σέλας
 τοιοῦτον ἐξέλαμψεν οἶος ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
 πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς θέλος.
 ὁσμὴ δ' ἄνωνόμαστος εἰς θάθος κύκλου
 χωρεῖ, καλὸν θέαμα, θυμιαμάτων δ'
 αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
 ὁδὶ δὲ καὶ τὸς ἐστίν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
 Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.
- 1710
 1715
- ΧΟ. ἄναγε, δῖεχε, πάραγε, πάρεχε,
 περιπέτεσθε μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.
 ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
- 1720
 1725
- μεγάλαι μεγάλαι κατέχονσι τύχαι
 γένος ὀρνίθων
 διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
 καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ὥδαῖς.
 αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.
- 1730
- Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 τὸν ἡλιδάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεαὶ μέγαν
 Μοῖραι συνεκοίμισαν
 ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
- [στροφὴ]
 1735
- ὁ δ' ἀμφιθαλὲς Ἦρος
 χρυσόπτερος ἡνίας
 ἠϋθυνε παλιντόνους,
 Ζηνὸς πάροχος γάμων
 τῆς τ' ἐνδαίμονος Ἦρας.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
- [αντιστροφή]
 1740
- ΠΕΙ. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ὥδαῖς·
 ἄγμαι δὲ λόγων.
- ΧΟ. ἄγε νυν αὐτοῦ
 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε θροντὰς
 τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς
 δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
- 1745

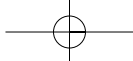

- ΧΟ.* ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος,
 ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυροφόρον,
 ὦ χθόνιαι βαρναχέες 1750
 ὀμβροφόροι θ' ἅμα θρονταί,
 αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
 διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας
 καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
 ὕμῃν ὦ, ὕμῃναι' ὦ.
- ΠΕΙ.* ἔπεσθέ νυν γαμοῦσιν, ὦ 1755
 φύλα πάντα συννόμων
 πετροφόρ', ἐπὶ δάπεδον Διὸς
 καὶ λέχος γαμήλιον.
 ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν 1760
 χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
 λαβοῦσα συγχόρευσον· αἵ-
 ρων δὲ κονφίῳ σ' ἐγώ.
- ΧΟ.* ἀλαλαλαῖ, ἠὲ παιῶν· 1765
 τήνελλα καλλίνικος, ὦ
 δαιμόνων ὑπέρτατε.

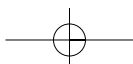
Για τον προγραμματισμό της διδασκαλίας

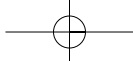
Η δομή της Αρχαίας κωμωδίας γενικά, το κείμενο της συγκεκριμένης κωμωδίας και ο σχολιασμός του, όσα έχουν γραφεί στο παρόν πόνημα για τα επιμέρους —τη σημασία τους στην ερμηνεία και κατ' επέκτασιν στη διδασκαλία— επιτρέπουν την εξής πρόταση σχετικά με τον προγραμματισμό των ωρών που διατίθεται για τη διδασκαλία του συγκεκριμένου αντικειμένου.

Με βάση τις παρατηρήσεις του Gelzer και το σχεδιάγραμμα του 6' μέρους της κωμωδίας (βλ. σσ. 56-7) θα μπορούσαν να διδαχθούν κάποιες από τις σκηνές των τριών πρώτων σειρών περιληπτικά (όχι όμως οι κάθε φορά πρώτες!), με απλή ανάγνωση και στοιχειώδεις επισημάνσεις. Ο ρόλος συγκεκριμένων τύπων της αθηναϊκής κοινωνίας του 5ου αι. που εμφανίζονται στις σκηνές αυτές (π.χ. του επισκόπου-επιθεωρητή, του συκοφάντη κ.ά.), η επιμέρους σημασία της κάθε σκηνής για την εξέλιξη του δράματος (π.χ. στη σκηνή με τη Ίριδα: η πρώτη αντίδραση των θεών στην πόλη που ιδρύθηκε), ο τρόπος που συνδέεται με όσα προηγούνται και όσα έπονται μπορούν να είναι οι άξονες αναφοράς κατά τη διδασκαλία. Με την προτεινόμενη λύση και η εικόνα του όλου δεν τραυματίζεται και οι διδακτικοί στόχοι μπορούν να επιτευχθούν. Επιπλέον ο διδάσκων αποκτά κάποια χρονική άνεση είτε για να επιμένει σε γενικότερα θέματα ερμηνείας κατά τη συνολική θεώρηση είτε και για να αντιμετωπίσει τα όποια έκτακτα και απροσδόκητα της σχολικής χρονιάς.

Ενδεικτική κατανομή της ύλης, εφόσον όλα πάνε κατ' ευχήν του διδάσκοντος...

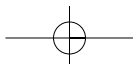
διδασκική ενότητα	στίχοι του κειμένου	ώρες
Εισαγωγή		4
Πρόλογος	(1-231)	2
Πάροδος	(232-487)	2
Επιρρηματικός Αγώνας μαζί με τη σφραγίδα	(488-664)	2
Μεταβατική σκηνή και Παράδαση	(665-842)	2
Διαλογικές σκηνές (1η σειρά παράλ. σκηνών)	(843-1106)	2
Δευτερεύουσα παράδαση και 2η σειρά παράλ. σκηνών	(1107-1327)	2
3η σειρά παραλλήλων σκηνών (1326-1539)	(1328-1539)	2
4η σειρά παράλληλων σκηνών	(1540-1787)	2
Έξοδος	(1788-1851)	2
Συνολική θεώρηση		2

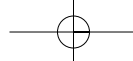

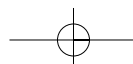
Σημειώσεις στο κείμενο των σχολίων του σχολικού βιβλίου

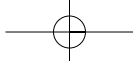
- σ. 29 Τα πρόσωπα του δράματος: Αριστοτ. *Ποιητική* 1448a 25-29, βλ. Grube 1995, σ. 55).
- σ. 33 σχόλιο στ. 39-40: Θουκ. 2. 39, 1.
 » στ. 42-33: *Νεφ.* 206-8.
 » στ. 47-8: Θουκ. 1. 70, 8.
 » στ. 47-8: Θουκ. 6. 18, 6, 7.
- σ. 39 » στ. 135: Σταύρου, 690.
- σ. 41 » στ. 158-65: Σταύρου, 690.
- σ. 45 » στ. 230: Zimmermann 1984, 70.
- σ. 51 » στ. 307: Ηρόδ. 7. 83.
- σ. 53 » στ. 327-36: «Ο ποιητής παίζει με τη λέξη *χειρύλος*: ο χειρύλος... ήταν πουλί, αλλά και ένας κουρέας, εδώ ο Σποργίλος, ήταν χειρύλος (από το *κείρω*): στη θέση του λογοπαιγνίου η μετάφραση έπρεπε να δάλει άλλο» (Σταύρου, 691).
- σ. 57 σχόλιο στ. 396: Θουκ. 6. 64, 1.
- σ. 59 » στ. 433: Θουκ. 6. 7, 1-2.
- σ. 61 » στ. 442: Ηρόδ. 1. 60, 3.
- σ. 63 » στ. 480-1: Baldry 1981, 100.
- σ. 67 » στ. 509: Ηρόδοτος 2. 134, 3.
- σ. 73 » στ. 558-9 (Λάμπων): Θουκ. 5. 19, 2.
- σ. 75 » στ. 592: Ομήρου *Ιλ.* 8, 318. 16, 781.
- σ. 79 » στ. 632 (Νικίας): Πλούταρχος, *Νικίας* 4.
 » στ. 635-6: Θεόφραστος, απόσπ. 6, 28.
 » στ. 643-4: Σοφοκλής, απόσπ. 354, 67.
- σ. 83 » στ. 684-5: Θουκυδίδης 1. 70, 3.
 » στ. 692-4: Αίσωπος 1 Hausrath.
- σ. 87 » στ. 717-26: Κακριδής 1974, 135.
 » στ. 726: Σταύρου, 28.
 » στ. 727: Ομήρου *Ιλ.* Ζ 146-9, μτφρ. Τσοχαλής 1992.
 » στ. 727: Ομήρου *Ιλ.* Φ 461-6, μτφρ. Τσοχαλής 1992.
- σ. 89 » στ. 728: Ησίοδος, *Έργα και Ημέραι* 59-63, μτφρ. Λεκατσάς 1941.
 » στ. 732-3: 28. *Νεφ.* 360.
- σ. 91 σχόλιο στ. 735-4: Στην Αθήνα της εποχής του Αριστοφάνη φαίνεται όμως ότι κυκλοφορούσαν και άλλες θεογονίες που αποδίδονταν σε διαφόρους, στο Μουσαίο, τον Επιμενίδη, τον Ορφέα, τον Αριστέα. Μερικές απ' αυτές πιθανόν να τον επηρέασαν.
- σ. 93 σχόλιο στ. 758 (Δωδώνη): Ομήρου *Ιλ.* Π 233-5.
- σ. 95 » στ. 775: Σφ. 507-8.

- σ. 99 » στ. 808: Θουκ. 6. 27, 3.
 » στ. 810: ΕΟΕ 1996, 104.
- σ. 103 » στ. 846-7: Πλατ. *Συμπ.* 215 a.
 » στ. 849-50: *Μυρμιδόνες*, απόσπ. 139).
- σ. 107 » στ. 906 (για την τελετουργική πομπή): βλ. Burkert 1993, 136.
 » στ. 906: *Αχαρνείς*, 15-16, *Ειρήνη* 951-955.
- σ. 111 » στ. 924: Θουκ. 7. 57, 5.
 » στ. 924: Θουκ. 6. 31, 2.
 » στ. 925: Θουκ. 8. 5, 4.
- σ. 113 » στ. 953-5: Βακχυλίδης 3. 97-8.
- σ. 115 » στ. 973-7: Πίνδαρος, απόσπ. 105.
- σ. 117 » στ. 1002-34: βλ. Θουκ. 2. 8, 2. 2. 21, 3. 8. 1, 1.
- σ. 119 » στ. 1041: «Η χρησιμότητα του 19ετούς κύκλου, ακόμα και σήμερα, είναι μεγάλη εφ' όσον αν καταγραφούν οι ημερομηνίες των φάσεων της σελήνης για 19 έτη, στο μέλλον—για όλες τις επόμενες 19ετείς περιόδους—οι φάσεις αυτές μπορούν να προσδιορίζονται επακριβώς, καθώς θα επαναλαμβάνονται με την ίδια σειρά και πάντοτε στις ίδιες προβλεφθείσες ημερομηνίες» Θεοδοσίου-Δανέζης 1995, 366.
- σ. 121 σχόλιο στ. 1044-5: *Νεφ.* 94-97.
 » στ. 1045-54: βλ. Dunbar 1995, 555-558.
 » στ. 1059: Θουκ. 2. 39, 1.
- σ. 129 » στ. 1146: Ομήρου *Οδ.* μ 158.
- σ. 143 » στ. 1379-80: Θουκ. 1. 70, 9.
- σ. 155 » στ. 1555-6: βλ. Burkert 1993, 424-434.
- σ. 165 » στ. 1671-4: Θουκ. 1. 53, 4.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ*

[* Η κατάταξη των ονομάτων έχει γίνει σύμφωνα με το λατινικό αλφάβητο· δηλαδή, το Θ αναζήτησε στο Th, το Φ αναζήτησε στο Ph, το Χ στο H (h).

Στο σημείωμα περιλαμβάνονται αποκλειστικά και μόνο μελέτες και άρθρα που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη συγγραφή του σχολικού βιβλίου και του βιβλίου για τον καθηγητή. Η ξενόγλωσση και ελληνόγλωσση βιβλιογραφία περιλαμβάνει και πολλές άλλες μελέτες και άρθρα].

A) Εκδόσεις των Ορνίθων

COULON, V. 1928

Aristophane. Tome III: *Les Oiseaux—Lysistrata*. Texte établi par ____ et traduit par H. van Daele, <Les Belles Lettres>, Paris 1928.

DUNBAR N., 1995

Aristophanes. Birds, ed. with Introduction and Commentary by ___, Oxford 1995.

HALL, F.W. &

GELDART, W.M. 1906

Aristophanis comoediae. Tomus I, Oxonii ²1906.

ΚΑΚΡΙΔΗΣ Φ., 1974

Αριστοφάνους Όρνιθες. Ερμηνευτική έκδοση. Αθήνα 1974.

SOMMERSTEIN, A. 1987

The Comedies of Aristophanes. Vol. 6: *Birds*, Warminster 1987.

B) Άλλες εκδόσεις αρχαίων κειμένων

PCG

Kassel, R.—Austin, C. *Poetae Comici Graeci*, Berlin, Novi Eboraci 1983—.

Γ) Βιβλιογραφία

ALBINI, U. 2000

Προς Διόνυσον. Το θέατρο στην Αθήνα των κλασικών χρόνων, μτφρ. Α. Τζαλλήλα <Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου>, Αθήνα 2000.

ARNOTT, G. 1993

«Comic Openings» στο: N.W.Slater, B. Zimmermann (επιμ.), *Intertextualität in der griechisch-römischen Komödie*. <DRAMA Bd. 2>, Stuttgart 1993, 14-32.

BALDRY, H. 1981.

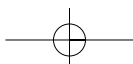
Το τραγικό θέατρο στην Αρχαία Ελλάδα, μτφρ. Γ. Χριστοδούλου, Α. Χατζηκώστα <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1981.

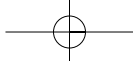
BLUME, H.-D. 1986.

Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο, μτφρ. Μ. Ιατρού <MIET> Αθήνα 1986.

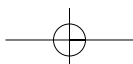
BOWIE, A. 1993

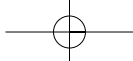
Aristophanes. Myth, ritual and comedy. Cambridge 1993 [=Αριστοφάνης. Μύθος, τελετουργία και κωμωδία. Μετάφραση Πόλυ Μοσχοπούλου <τυπωθήτω>, Αθήνα 1999].

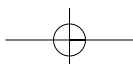

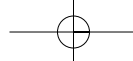
- BURKERT, W. 1993 *Αρχαία Ελληνική Θρησκεία. Αρχαϊκή και Κλασική Εποχή*. Μετάφραση: Ν. Μπεζαντάκος-Α. Αδωνιανού, <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1993.
- DOVER, K. 1978 *Η Κωμωδία του Αριστοφάνη*, μτφρ. Φ. Ι. Κακριδής <MIET> Αθήνα 1978.
- DUNBAR N., 1997 'Editing *Birds*: Problems and Perspectives' στο: Τσακμάκης—Χριστόπουλος 1997, 69-85.
- EOE, 1996 *Όλα τα πουλιά της Ελλάδας*. Επιστημονική επιμέλεια της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας, «Ελεύθερος Τύπος» 1996.
- FUHRMANN, M. 1986. *Aristoteles. Poetik*. Übersetzt u. herausgegeben von —, <Reclam>, Stuttgart 1986.
- GELZER, T. 1960 Der epirrhematiche Agon bei Aristophan München 1960.
- GELZER, T. 1971 'Aristophanes der Komiker'. πλ. Suppl.-Bd. 12, 1971, 1391-1570.
- GELZER, T. 1991 'Feste Strukturen in der Komödie des Aristophanes', στο: *Entretiens de la Fondation Hardt* 38 <Aristophane>, Vandoeuvres/Genf 1991, 50-96.
- GRUBE, G.M. 1995 *Ο Αριστοτέλης για την ποίηση και το ύφος*. Μετάφραση Γερ. Χρυσάφης, <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1995.
- GREEN, R. HANDLEY, E. 1996. *Εἰκόνες ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο θέατρο*, μετάφραση Μ. Μάντζιου <Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης> Ηράκλειο 1996.
- HANDLEY, E. W. 1994. 'Κωμωδία'. στο: P. Easterling-B. Knox, *Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας*, μτφρ. Ν. Κονομή, Χ. Γριμπά, Μ. Κονομή <Εκδόσεις Παπαδήμα>, Αθήνα² 1994, 471-565.
- HENDERSON, J. 1975 *The Maculate Muse. Obscene language in Attic comedy*, New Haven & London 1975.
- ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ, Ν. 1988 "Ένας Αθηναίος θεατής στα εν άστει Διονύσια" στο: «Μια μέρα...». Δεκαπέντε ιστορίες καθημερινότητας από τα αρχαία χρόνια ως την εποχή μας. <Εταιρεία Σπουδών νεοελληνικού πολιτισμού και γενικής παιδείας> 1988, 27-60.
- ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ, Ν. 1991 *Όροι και μετασχηματισμοί στην αρχαία ελληνική τραγωδία*. «Γνώση» Αθήνα² 1991.
- ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ, Ν. 1998 *Περί χορού. Ο ρόλος του ομαδικού στοιχείου στο αρχαίο δράμα*. <Καστανιώτης>, Αθήνα 1998.
- ΚΑΤΣΗΣ, Γ. 1983 'Αριστοφάνης ο κωμικός' *Διαβάζω*, τεύχος 72 (29. 06. 1983), 8-13.

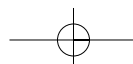

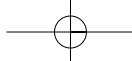
- KIRCHNER, J. 1901-3
KOCH, K.-D. 1968
- KRAUS, W. 1979.
- ΛΕΚΑΤΣΑΣ Π., 1941
- LESKY, A. 1972.
- ΜΠΟΥΡΑΣ, Ν. 1986
- NEWIGER, H.-J. 1957
- NEWIGER, H.-J. 1979
- ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Θ.
1993
- ΦΩΚΑ Ι.- ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ Π.
1994
- ΡΙΤΣΟΣ, Γιάννης
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Μ. Β. 1999
- SCHULLER, W. 1999
- SEIDENSTICKER, B. 1982
- ΣΕΦΕΡΗΣ, Γιώργος 1971
- ΣΗΦΑΚΗΣ, Γ. 1985
- ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Η. 1988
- Prosopographia Attica*, Berlin 1901-3.
Kritische Idee und Komisches Thema. Untersuchungen zur Dramaturgie und zum Ethos der Aristophanischen Komödie [=Βασική ιδέα και κωμικό θέμα. Μελέτες για τη δραματουργία και το ήθος της αριστοφανικής κωμωδίας], Bremen ²1968.
‘Komödie’. στο: *Der Kleine Pauly. Lexikon der Antike*, <dtv> München 1979, Band 3: στήλες 281-291.
Ησίοδος. Έργα και Ημέραι, Θεογονία, Ασπίς Ηρακλέους, Ηοίαι. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια _ . <Ι. Ζαχαρόπουλος>, Αθήνα 1941.
Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας, μτφρ. Α. Τσοπανάκη, Θεσσαλονίκη ²1972.
Αριστοφάνης και Αθήνα. <Κολλέγιο Αθηνών> 1986.
Metapher und Allegorie. Studien zu Aristophanes, <Zetemata 16>, München 1957.
‘Drama Theater’ στο: G. Seeck (επιμ.), *Das Griechische Drama, Darmstadt 1979, 434-503*.
Το ιερό και το θέατρο του Διονύσου. <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1993.
Περίπατοι στην Αθήνα και στην Αττική. Τόποι-Θεοί- Μνημεία <Κέδρος>, Αθήνα 1994.
Μαρτυρίες. Σειρά πρώτη, <Κέδρος> ⁵1975.
Η Αθηναϊκή δημοκρατία. <Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης>, Ηράκλειο 1999.
Ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας. Από την Κρητομυκηναϊκή εποχή ως το τέλος των κλασικών χρόνων. μτφρ. Α. Καμάρα, Χ. Κοκκινιά <ΜΙΕΤ>, Αθήνα 1999.
Palintonos Harmonia. Studien zu komischen Elementen in der griechischen Tragödie. <Hypomnemata 72>, Göttingen 1982.
‘Πάντα πλήρη θεῶν’ Δοκίμες 2ος τόμος, <Ίκαρος> ³1974, 338-348.
Προβλήματα μετάφρασης του Αριστοφάνη. «στιγμή», Αθήνα 1985.
Αριστοφάνης. Σάτιρα. Θέατρο. Ποίηση. <παρατηρητής>, Θεσσαλονίκη 1988.

- ΣΤΑΥΡΟΥ, Θ. *Οι κωμωδίες του Αριστοφάνη*. Μεταφραστής: __, <Βιβλιοπωλείον της Εστίας>, Αθήνα χ.χ.
- TAPLIN, O. 1986 'Fifth-Century Tragedy and Comedy: A Synkrisis', *Journal of Hellenic Studies* 106 (1966) 163-174.
- ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ-ΔΑΝΕΖΗΣ 1995 *Η οδύσσεια των ημερολογίων*. Τόμος Α' <Δίαυλος>, 1995.
- ΤΡΑΥΛΟΣ, Ι. 1993 *Πολεοδομική εξέλιξις τῶν Ἀθηνῶν*. Ἀπό τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, Ἀθήνα, ²1993.
- ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ, Α.—
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. 1997 *Ὀρνιθες. Ὀψεις και αναγνώσεις μιας αριστοφανικής κωμωδίας*, Επιμέλεια: __ Πρακτικά Συμποσίου. Λευκωσία, Οκτώβριος 1994. <Εκδόσεις Παπαδήμα>, Αθήνα 1997.
- ΤΣΟΧΑΛΗΣ Θ., 1992 *Ομήρου Ιλιάς*. Με έμμετρη απόδοση από τον __, Αθήνα 1992.
- WEST, M. 1999 *Αρχαία ελληνική μουσική*. Μετάφραση: Σ. Κομνηνός, <Εκδόσεις Παπαδήμα>, Αθήνα 1999.
- ZIMMERMANN, B. 1984 *Untersuchungen zur Form und dramatischen Technik der Aristophanischen Komödien*. Band 1: *Parodos und Amoibaion*, Königstein/Ts. 1984.
- ZIMMERMANN, B. 1985 *Untersuchungen zur Form und dramatischen Technik der Aristophanischen Komödien*. Band 2: *Die anderen lyrischen Partien*, Königstein/Ts. 1985.
- ZIMMERMANN, B. 1998 *Die griechische Komödie*, <Wissenschaftliche Buchgesellschaft>, Darmstadt 1998.

Κατάλογος εικόνων

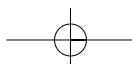
A. Του σχολικού βιβλίου

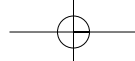
Ελληνική Μυθολογία, <Εκδοτική Αθηνών> τόμος 2 (: Οι Θεοί), Αθήνα 1986.

- Εικ. εξωφύλλου: Ο πλους του Διονύσου· εσωτερικό μελανόμορφης κύλικας, σ. 207.
- Εικ. σ. 75: Σκηνή Γιγαντομαχίας· ερυθρόμορφη κύλικα, σ. 102.
- Εικ. σ. 77: Ο Δίας με την Ήρα στο θρόνο του· ερυθρόμορφος αμφορέας, σ. 77.
- Εικ. σ. 88: Ο Ήλιος ανάμεσα στη Νύχτα και την Ηώ· λευκή λήκυθος α' τέταρτο του 5ου π.Χ. αι., σ. 21.
- Εικ. σ. 100: Αθηνά Πρόμαχος, σ. 101.
- Εικ. σ. 108: Ο Απόλλων ανάμεσα στη Λητώ και την Άρτεμη, το ελάφι και ο πάνθηρας σαν να έχουν γαληνέψει υπό την επίδραση της μουσικής· ερυθρόμορφος αμφορέας, σ. 145.
- Εικ. σ. 137: Ίρις, η αγγελιαφόρος των θεών· ερυθρόμορφος αμφορέας, σ. 233.
- Εικ. σ. 158: Η Ήρα ένθρονη υποδέχεται τον Προμηθέα στον Όλυμπο με σπονδές· εσωτερικό ερυθρόμορφης κύλικας 480-470 π.Χ., σ. 32.
- Εικ. σ. 170: Ο Δίας με σκήπτρο και κεραυνό· ερυθρόμορφος παναθηναϊκός αμφορέας 480-470 π.Χ., σ. 71.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, <Εκδοτική Αθηνών> τόμοι: Β, Αθήνα 1971· Γ (1 και 2) Αθήνα 1972.

- Εικ. σ. 7: «παρασκήνιο» του σκηνικού οικοδομήματος· παράσταση από θραύσμα κρατήρα 4^{ου} π.Χ. αι., Γ2 σ. 369.
- Εικ. σ. 8: Κατάλογος πόλεων της Α' Αθην. συμμαχίας (443 π.Χ.), τμήμα του Ελλησπόντιου και του από Θράκης φόρου· κάτω από το όνομα της περιφέρειας αναγράφονται τα ονόματα των πόλεων και δίπλα σ' αυτά το χρηματικό ποσό που καταβάλλουν, Γ1 σ. 109.
- Εικ. σ. 16: Υποκριτές τραγικού χορού γυναικών ετοιμάζονται για την παράσταση· πελίκη του «ζωγράφου της φιάλης», Γ2 σ. 365.
- Εικ. σ. 20: Αριστοφάνης· ρωμαϊκό αντίγραφο πρωτοτύπου του 4ου π.Χ. αι., Γ2 408.
- Εικ. σ. 23: «Ιππείς», Γ2 σ. 410.
- Εικ. σ. 27: Χορός πουλιών σε δράση· μελανόμορφη οينوχόη του 500-480 π.Χ., Γ2 σ. 413.

- Εικ. σ. 43: Σκηνή από τα Λήναια· στάμνος του 5ου π.Χ. αι., Γ2 260.
 Εικ. σ. 44: Χορός μεταμφιεσμένων σε πετεινούς που ακολουθούν τον αυλητή· μελανόμορφος αμφορέας, 6' ήμισυ 6ου αι. π.Χ., Γ2 σ. 358.
 Εικ. σ. 55: Χορός πουλιών σε δράση· μελανόμορφη οينوχόη του 500-480 π.Χ., Γ2 σ. 413.
 Εικ. σ. 84: Αυλητής με διπλό αυλό· ερυθρόμορφος αμφορέας των αρχών του 5ου π.Χ. αι., Γ2 σ. 344.
 Εικ. σ. 151: Διθυραμβικός χορός· αρχές του 5ου π.Χ. αι., Γ2 σ. 427.
 Εικ. σ. 176: Γαμήλια πομπή, Β σ. 445.

Πανσανίου Ελλάδος περιήγησις. Αττικά. Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση και σχολιασμός: Νικ. Παπαχατζής, «Εκδοτική Αθηνών», Αθήνα 1974.

- Εικ. σ. 62: Το μνημείο των επωνύμων ηρώων στην αρχαία Αγορά. Αναπαράσταση δάθρου και περιβόλου, σ. 198.
 Εικ. σ. 64: Το μνημείο των επωνύμων ηρώων στην Αρχαία Αγορά, σ. 199.

Το πρώτο μου βιβλίο για τα πουλιά, <Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία>, Αθήνα 1991.

- Εικ. σ. 37: Τσαλαπετεινός, σ. 22.
 Εικ. σ. 39: Φάσσα, σ. 20.
 Εικ. σ. 49: Κουκουδάγια, σ. 21.
 Εικ. σ. 67: Πετρίτης, σ. 14.
 Εικ. σ. 79: Τσιγκλιτάρα, σ. 29.
 Εικ. σ. 131: Χουλιαρόπαπια, σ. 11.

Όλα τα πουλιά της Ελλάδας, <Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία>, Ελ. Τύπος [Αθήνα] 1996.

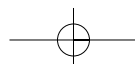
- Εικ. σ. 94: Αηδόνη, σ. 213.

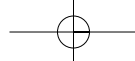
Ημερολόγιο τοίχου έτους 2000 του Ταχυδρ. Ταμειτηρίου.

- Εικ. σ. 133: Αργυροτσικνιάδες (αρχείο της ΕΟΕ).
 Εικ. σ. 160: Αλκυόνη (αρχείο της ΕΟΕ).

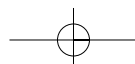
Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάννικα, <Πάπυρος> τόμος 3 (1981).

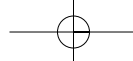
- Εικ. σ. 53: Μαρμάρινη κουκουδάγια, σ. 459.
 Εικ. σ. 86: Αηδών και Χελιδών· τμήματα από πήλινη μετόπη του ναού του Απόλλωνα στο Θέρμο της Αιτωλίας (τελευταίο τέταρτο 7ου π.Χ. αι.), σ. 230.

- Εικ. σ. 124: Αθηναϊκό τετράδραχμο, σ. 307.
 Εικ. σ. 125: Κουκουδάγια, σ. 459.
- Θ. Γ. Παπαθανασόπουλος, *Το ιερό και το θέατρο του Διονύσου*, <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1993.
- Εικ. σ. 12: Το θέατρο του Διονύσου και ο περίξ χώρος, σ.: το εξώ-φυλλο του διδλίου.
 Εικ. σ. 85: Αθηναϊκό νόμισμα, σ. 76.
- J. Boardmann, *Αθηναϊκά Μελανόμορφα αγγεία*. Μτφρ. Ο. Χατζηαναστασίου, <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1995.
- Εικ. σ. 96: Πολεμιστής με ιππαλεκτρύονα, Νικοσθένης μελανόμορφος αμφορέας του Ζωγράφου Ν, σ. 116 εικ. 150.
- Οι κωμωδίες του Αριστοφάνη σε κόμικς. Όρνιθες*. Διασκευή-κείμενα: Τ. Αποστολίδη, Εικόνες: Γ. Ακοκαλίδη. <Κώμος> Θεσσαλονίκη χ.χ.
- Εικ. σ. 32: σ. 7.
 Εικ. σ. 35: σ. 9.
 Εικ. σ. 189: σ. 15.
- Ι. Ε. Φωκά-Π. Δ. Βαλαδάνης, *Περίπατοι στην Αθήνα και στην Αττική. Τόποι-θεοί-Μνημεία*. <Κέδρος>, Αθήνα 1994.
- Εικ. σ. 58: Κεραμεικός. Ταφική οδός, σ. 102.
 Εικ. σ. 59: Κάτοψη του αρχαιολογικού χώρου του Κεραμεικού, σ. 98-99.
- J. Boardmann-J.Dörig-W. Fuchs-M. Hirmer, *Die Griechische Kunst*, München 1966.
- Εικ. σ. 104: Ο πέπλος της Αθηνάς, εικ. 193.
- B. A. Sparkes, 'The Greek Kitchen' (plates IV-VIII), *JHS* 82 (1962) 121-137.
 Εικ. σ. 114: Πνιγεύς, plate IV2.
- B. A. Sparkes, 'Illustrating Aristophanes' (plates XII-XVII), *JHS* 95 (1975) 122-135.
 Εικ. σ. 112: Σκηνή θυσίας, plate XVc.
- The Athenian citizen*, 'The American School of Classical Studies at Athens', Princeton-New Jersey 1960.
- Εικ. σ. 169: Κλεψύδρα, 5ου π.Χ. αι. (αριστερά): ομοιώματα κλεψύδρας εν χρήσει, εικ. 25, 26.

B. Του παρόντος βιβλίου

- Εικ. σ. 7 «παρασκήνιο» του σκηνικού οικοδομήματος· παράσταση από θραύσμα κρατήρα 4^{ου} π.Χ. αι., *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, <Εκδοτική Αθηνών>, Αθήνα 1972, Γ2 σ. 369.
- Εικ. σ. 9 Τοπογραφικό της περιοχής της Ακροπόλεως: H.-J. Newiger, 'Drama und Theater' στο: G. Seeck, *Das Griechische Drama*, Darmstadt 1979, 495.
- Εικ. σ. 12 Η πόλη της Αθήνας κατά τους κλασικούς χρόνους: I. Τραυλού, *Πολεοδομική εξέλιξις των Αθηνών*, Αθήνα ²1993, 51, εικ. 20.
- Εικ. σ. 16 Θέατρο στους Τράχωνες: Γ. Κ.
- Εικ. σ. 16 Σχέδια εδωλίου, βαθμίδας και τρόπου αρμογής βαθμίδων και εδωλίων: Θ. Παπαθανασόπουλος, *Το ιερό και το θέατρο του Διονύσου* <Καρδαμίτσα>, Αθήνα 1993, 71, εικ. 47.
- Εικ. σ. 22 IG II² 2318 (Αθήνα, Επιγρ. Μουσείο): R. Green-E. Handley, *Εικόνες από το Αρχαίο ελληνικό θέατρο*, <Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης>, Ηράκλειο 1996, 33.
- Εικ. σ. 26 Θέατρο Θορικού: ό. π. 26.
- Εικ. σ. 31 Χορός πουλιών σε δράση· μελανόμορφη οينوχόη του 500-480 π.Χ., *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, <Εκδοτική Αθηνών>, Αθήνα 1972, Γ2 σ. 413.

